

KNIHA SAMUELOVA DRUHÁ,

KTERÁŽ

VÖBEC DRUHÁ KRALOVSKÁ SLOVE.

KAPITOLA 1.

Zvřetování smrti Saulovi Davidovi, 17. a pláče jeho nad ním.

Stalo se pak po smrti Saulově, když se navrátil David od porážky Amalechitských, že pobyl v Sic-lechu za dva dni.

2. A aj, dne třetího přišel jeden z vojska Saulova, majte roucho rozířené a prací, na hlavě své. Kterýž když přišel k Davidovi, padl na zemi a poklonil se.

3. I řekl jemu David: Odkud ideš? Jemuž odpověděl: Z vojska Izraelského utekl jsem.

4. Opět řekl jemu David: Cože se stalo? Medle, pověz mi, kterýž odpovéděl: * To, že utekl lid z boje, a množství lidu padlo a zbito je; též i Saul i Jonata syn jeho zbiti jsou. *1 Sam. 31, 1, 2.

5. Rekl ještě David mladenci, kterýž mu to oznámil: Kterak ty víš, že umřel Saul i Jonata syn jeho? Odpověděl mladenci, kterýž to oznamoval jemu: Náhodou přišel jsem na horu * Gelboe, a aj, Saul nalehl byl na kopy své, a vozové i jezdcí postihali ho. *1 Sam. 31, 1.

7. Kterýžto ohlédná se zpátkem, uzřel mne a zavolal na mne. I řekl jsem: Aj, teď jsem.

8. Tedy řekl mi: Kdo jsi ty? Odpověděl jsem jemu: Amalechitský jsem.

9. I řekl mi: Přístup medle sem a zabíj mne, nebo mne obklíčila úzkost, a ještě všecka duše má jest ve mně.

10. Protož stoje nad ním, zabíj jsem ho, nebo jsem věděl, že ne-bude živ po svém pádu. A vzal jsem korunu, kteráž byla na hlavě jeho, i záponu, kteráž byla na rameni jeho, a teď jsem to přinesl ku pánu svému.

11. Tedy David uchytív roucho své, roztrhl * je; tolikéž i všickni muži, kteříž s ním byli. *1 M. 37, 84. Joz. 7, 6.

12. A nesouce smutek, plakali a postíli se až do večera pro Saula a pro Jonata syna jeho, i pro lid

Hospodinův a pro dům Izraelský, že padli od meče.

13. Rekl pak David mladenci, kterých mu to oznámil: Odkud jsi ty? Odpověděl: Syn * muže přícho-ziho Amalechitského jsem. *1 Sam. 30, 13.

14. Opět mu řekl David: Kterak jsi směl vztáhnouti ruku svou, a bys zahubil pomazaného Hospodi-nova?

15. A zavolav David jednoho z mladenců, řekl jemu: Přistoupě, * oboj se na něj. Kterýžto uderil ho, tak že umřel. *k. 4, 12.

16. I řekl jemu David: Krev tvá budíž na hlavu tvou, * neboť jsou ústa tvá svědčila na tebe, řkouce: Já jsem zabil pomazaného Hospo-dinova. *1 Kr. 2, 23.

17. Tedy nařikal David nařikáním tímto nad Saulem a nad Jonatou synem jeho,

18. (Příkazav však, aby synové Judovi učení byli střileti; z luku, jakož psáno v knize * Uprímého.); *Joz. 10, 13.

19. O krásu Izraelská, na vý-sostech tvých zranění, jakť jsou padli udatni!

20. Neoznamujež v Gát, ani toho ohlašuje na ulicích Aškalon, aby se neveselily dcery Filistinských, a neplésaly dcery neobřezaných.

21. O hory Gelboe, * ani rosa, ani déšť nespadej na vás, ani tu buď pole úrodné; nebo tam jest povr-žen štit udatných, štit Saulův, jako by nebyl pomazan olejem. *1 Kr. 1, 17, 1.

22. Od krve raněných a od tuku udatných lucičtě Jonatovo nikdy zpět neodskočilo, a meč Saulův nenavracoval se prázdný.

23. Saul a Jonata milí a utěšení v životě svém, také při smrti své nejsou rozloučení. Nad orlice bystřejší, nad lvy silnější byli.

24. Dcery Izraelské, plačte Saule, kterýž vás odíval červenem dva-krát barveným rozkosně, kterýž dával ozdoby zlaté na roucha vaše.

25. Ach, jakť jsou padli udatni v prostřed boje? Jonata na vý-sostech tvých zabit jest.

II SAMUELOVA 1. 2.

295

26. Velice jsem po tobě teskliv, braťre můj Jonato. Byl jsi mi pří-jemný náramně; vzacnější u mne byla milost tvá nežli milost žen.

27. Ach, jakť jsou padli udatni a zabynula oděni válečná.

KAPITOLA 2.

David pomazan za krále v Hebronu. 8. Válka mezi lidem jeho a Izbozetovým.

I stalo se potom, že se David tá-zal Hospodina, řka: Mám-li * jíti do některého města Judského? Je-muž odpovéděl Hospodin: Jdi. I řekl David: Kam mám jíti? Odpo-věděl: Do Hebronu. *1 Sam. 30, 8.

2. A protož bral se tam David, ano i * obě manželky jeho, Achinoam Jezreelská, a Abigail žena někdy Nábale Karmelského. *1 Sam. 25, 42.

3. Muže také své, kteříž s ním byli, pojal David, jednoho každé-ho s čeledi jeho, a bydlili v měs-tech Hebronských.

4. I přišli muži Judští, a poma-zali tam Davida za krále nad domem Judským. Oznámili také Davidovi, řkouce: Muži Jábes * Ga-lád, oni pochovali Saule. *1 Sam. 31, 11, 12.

5. Tedy poslav David posly k mu-žům Jábes Galád, řekl jim: * Po-žehnani jste vy před Hospodinem, že jste učinili to milosrdenství pá-nu svému Saulovi, pochovávě ho. *Kut. 5, 20.

6. Protož nyní * učiníš s vámi Hospodin milosrdenství a pravdu; ano i jáť s vámi učiním milost, i kterýž jste to učinili. *1 M. 49, 14.

7. A tak tedy posílítež rukou svých a budítež stateční; nebo ať umřel pán váš Saul, však již mne pomazali dům Judův za krále nad sebou.

8. Abner pak syn Nerův, * hejč-man vojska Saulova, vzal Izbozeta syna Saulova a uvedl ho do Ma-haim. *1 Sam. 14, 50; 26, 5.

9. A ustavil ho králem nad Galád a nad Assur, a nad Jezreel, a nad Efraimem, a nad Benjaminem, i nade vším Izraelem.

10. Ve čtyřiceti letech byl Izbo-zet syn Saulův, když počal králo-vati nad Izraelem, a královal dvě léta. (Toliko dům Judův přidržel se Davida.)

11. A byl počet dnů, v nichž byl David králem v Hebronu nad do-mem Judovým, sedm let a šest měsíců.)

12. Potom vytáhl Abner syn Ne-rův, a služebníci Izbozeta, syna Saulova z Mahanaim do Gabaon.

13. Joáb také syn Sarvie a slu-žebníci Davidovi vytáhše, potkali se s nimi právě u rybníka Gabaon. I pozůstali tito u rybníka s strany jedné, oni pak u rybníka s druhé strany.

14. Tedy řekl Abner Joábovi: Nechť vystoupí nyní mladenci a pohraj před námi. I řekl Joáb: Nechť vystoupí.

15. A tak vystoupili a vyšli v rou-bném počtu, dvanácte z Benjami-na, z strany Izbozeta syna Saulo-va, a dvanácte z služebníků Davi-dových.

16. Kterýžto ujavše jeden každý za hlavu bližního svého, brázil meč svůj v bok tovaryše svého, i padli spolu. Protož nazváno jest místo to Helkat Hassurim, a jest v Gabaon.

17. I byla * bitva velmi velká v ten den, a poražen jest Abner i muži Izraelsi od služebníků Davi-dových. *1 Sam. 19, 6.

18. Byli tu také tři synové * Saar-vie: Joáb, Abizai a Azael. Azael pak byl čerstvý na nohy své jako srna v poli. *1 Far. 2, 16.

19. I honil Azael Abnera, a neu-hnul se na pravou ani na levo, běže za Abnerem.

20. Ohlédl se pak Abner zpátkem a řekl: Ty-li jsi Azael? Odpověděl: Jsem.

21. Tedy řekl mu Abner: Uchyl se na pravo aneb na levo, a jmi sobě jednoho z mladenců těch, a vezmi sobě kořisti jeho. Ale nechtěl Azael uchýliti se od něho.

22. Ještě znovu Abner řekl Azae-lovi: Uchyl se ode mne, sic jímáť přirazím tě až k zemi, a jak bych směl pohleděti na Joába bratra tvého?

23. Když pak nechtěl ustoupiti, uhodil * ho Abner kopím pod hřbetem jeho; a padl tu na tom místě, na kterémž i umřel. A kdož-koli o přichazeli k místu, na němž padl Azael a umřel, zasta-vovali se. *k. 3, 27. 1 Kr. 20, 12.

24. Ale Joáb a Abizai honili Ab-nera. Slunce pak již bylo zapad-lo, když oni přišli ku pahrbku Amma, jenž jest naproti Giach, cestou k poušti Gabaon.

25. Tedy sešli se synové Benjami-n za Abnerem, a jsouce spolu v hou-

II SAMUELOVA 2. 3.

fu, postavili se na vrchu pahrbku jednoho.

26. Odkudž zavolal Abner na Joába, řka: Zdalíž bez přestání sžíráti bude meč tvůj? Nevíš-liž, že hořkost byvá naposledy? Dokudž tedy od honění bratří svých?

27. I řekl Joáb: Živi jest Bůh, že kdyby * byl nemluvil, hned ráno byl by odšel lid, jeden každý nechaj honění bratra svého. *v.14.

28. Tedy zatroubil Joáb v troubu, a zastavil se všecken lid, a nehonili více Izraele, amž více bojovali.

29. A tak Abner i lid jeho šli přes pole celou tu noc, a přepravili se přes Jordán, a prošeďše všecku Betoron, přišli do Mahanaim.

30. Ale Joáb navrátil se od honění Abnera, shromáždil všecken lid, a nedostávalo se z služebníků Davidových devatenácti mužů a Azaele.

31. Služebníci pak Davidovi zblili z Beniaminských a z mužů Abnerových tři sta a šedesát mužů, kteříž tu zahynuli.

32. A vzavše Azaele, pohrbili jej v hrobě otce jeho, kterýž byl v Betléémě. Potom šli celou tu noc Joáb a muži jeho; i rozednili se, když přicházeli do Hebronu.

KAPITOLA 3.

Synové Davidovi, 6. Abner odstoupil od Izbozet, 27. zamordován od Joába, 31. a oplátnin i pochován od Davida.

I trvala dlouho válka mezi domem Saulovým a domem Davidovým. David pak čím dále tím více se silil, ale dům Saulův čím dále tím se více umenšoval.

2. I * zrodili se Davidovi synové v Hebronu, z nichž prvorozený jeho byl Amnon z Achinoam Jezreelské;

3. A druhý po něm Cheleab z Abigail, ženy někdy Nábale Kar-mešského; třetí pak Absolon, syn z Maachy dcery Tolmai krále Gesur;

4. A čtvrtý * Adoniáš syn Haggit, a pátý Selatiáš syn Abitál;

5. Šestý pak Jetram z Egly manžely Davidovy. Ti se zrodili Davidovi v Hebronu.

6. I stalo se, když byla válka mezi domem Saulovým a mezi domem Davidovým, a Abner stá- tečně zaslával domu Saulova,

7. (Měl pak byl Saul zeninu, jejíž jméno bylo * Rizpa, dcera Aja.) že řekl Izbozet Abnerovi: I proč jsi všel k ženině otce mého? *k.21,8.

8. Tedy rozněvav se Abner velmi pro slova Izbozetova, řekl: I zdalí já jsem psi hlava, kterýž jsem proti Judovi dnes učinil mládosrdenství s demem Saula otce mého, s bratřími jeho i příbuznými jeho, a nevydal jsem tě v ruku Davidovu, a však vyhledáváš na mně dnes nepravosti té ženy.

9. Toto * učin Bůh Abnerovi a toto mu přidej, jestliže nedopomohu k tomu Davidovi, jakož jemu přisáhl Hospodin.

10. Aby přeneseno bylo království od domu Saulova, a upevněn byl trůn Davidův nad Izraelem i nad Judou, od * Dan až do Bersabě. *I Král.4,25.

11. A nemohl k tomu nic více odpovéditi Abnerovi, proto že se ho bál.

12. A tak poslal Abner posly k Davidovi na místě svém, řka: Či jest země? A aby řekl: Učin smlouvu se mnou, a ať ruka má bude s tebou, abych obrátil k tobě všecken Izrael.

13. Jemuž odpověděl: Dobře. Jáť učiním s tebou smlouvu, a však jedné věci od tebe žádám, totiž abys neviděl tváři mé, leč první dáš přivésti Mikol dceru Saulovu, když bys chtěl přijíti, abys viděl tvář mou.

14. I poslal David posly k Izbozetovi synu Saulovu, aby řekl: Dej mi * ženu mou Mikol, kterouž jsem sobě zasnoubil ve stu obrátek Filistinských. *I Sam.28,27.

15. Poslav tedy Izbozet, vzal ji od muže * Faltiele syna Laia; *I Sam.25,44.

16. Šel pak s ní muž její, a jda za ní až do Bahurim, plakal. Tedy řekl jemu Abner: * Jdi, navrať se zase. I navrátil se. *Kra.1,11.

17. Potom Abner učinil řeč k starším Izraelským, řka: Předěšle stáli jste o to, aby David byl králem nad vámi.

18. Protož nyní vykonajtež to; neboť jest Hospodin mluvil o Davidovi, řka: Skrze ruku Davida * služebníka svého vysvobodím lid svůj Izraelský z ruky Filistinských a z ruky všech nepřítelů jeho.

II SAMUELOVA 3. 4.

že byl zabil Azaele bratra jejich v Gabaon v bitvě.

31. I řekl David Joábovi a ke všemu lidu, kterýž byl s ním: Roztrhněte roucha svá; a přepašte se pytlí, a plačte před Abnerem. Král pak David šel za mramry.

32. A když pochovávali Abnera v svého, plakal nad hrobem Abnerovým, plakal také všecken lid. *I Sam.30,4.

33. V tom naříkaje král pro Abnera, řekl: Tak-liž jest měl umřít Abner, jako umíra nějaký nicerný člověk?

34. Ruce tvé nebyly svázány a byly sevřtiny, ale padl jsi jako ten, když padá od lidí neslechetných. Tedy ještě více všecken lid plakal nad ním.

35. Potom přišel všecken lid a měli k tomu Davida, aby jedl chléb ještě záhy. Ale David přisáhl, řka: Toto ať * mi učiní Bůh a toto přidá, jestliže prvé, než slunce zapadne, okusím chleba aneb čehokoli jiného. *k.19,18.

36. Což když poznal všecken lid, líbilo se jim to; a všecko, což činil král, líbilo se všemu lidu.

37. I poznal všecken lid a všecken Izrael v ten den, že nepošlo to od krále, aby zabili Abnera syna Nerova.

38. Řekl pak král služebníkům svým: Nevíte-liž, že kníže, a veliké, padlo dnes v Izraeli?

39. A já ještě nyní mdlý jsem, jakožlo pomazaný král, muž pak lítostivý, synové Sarvie, jsou mi nepovolní. Odplatíť * Hospodin tomu, kdož zle činí. *I Sam.26,23.

KAPITOLA 4.

O smrti Izbozetově.

A když uslyšel Izbozet syn Saulův, že umřel Abner v Hebronu, zemřel ruce jeho, a všecken Izrael byl předěšen.

2. Měl pak syn Saulův dva muže hejtmany nad dráby, jméno jednoho Baana, a jméno druhého Rechab, synové Remmona Berotského z synů Beniamin; nebo i Berot počítá se v Beniaminovi.

3. Ulekli pak byli Berotští * do Gittaim a byli tam pohostinů až do toho dne. *Neh.11,98.

4. Měl také byl Jonata syn Saulův syna chromého na nohy, (nebo

19. To též mluvil Abner i k Beniaminským. Potom odšel Abner, aby mluvil k Davidovi, v Hebronu všecko, což se za dobré vidělo Izraelovi a všemu domu Beniamin.

20. Když tedy přišel Abner k Davidovi do Hebronu a s ním dvadceť mužů, učinil David Abnerovi i mužům, kteříž s ním byli, hodý.

21. I řekl Abner Davidovi: Vstanu a půjdu, abych shromáždil ku pánu svému králi všecken lid Izraelský, kterýž vejdou s tebou v smouvu, a budeš krajovali nadě všemi, jakož toho žádá duše tvá. I propustil David Abnera, kterýž odšel v pokoji.

22. A ať, služebníci Davidovi a Joáb vraceli se z vojny, kořisti veliké s sebou nesouce. Ale Abnera již nebylo s Davidem v Hebronu, nebo byl ho propustil, a již odšel v pokoji.

23. Joáb tedy i všecko vojsko, kteréž bylo s ním, přišli tam. I oznámili Joábovi, řkouce: Byl zde Abner syn Nerův u krále, ale propustil jej, a odšel v pokoji.

24. Protož všed Joáb k králi, řekl: Co jsi učinil? Aj, přišel byl Abner k tobě; proč jsi ho pustil, aby zase odšel?

25. Znaš Abnera syna Nerova. Proto, aby podvedl těbe, přišel, a aby vyspěchoval vycházení tvé i vycházení tvé, a zvděl všecko, co činíš.

26. Tedy vyšed Joáb od Davida, poslal posly za Abnerem, kteříž ho přivedli zase od čisterny Siraach, o čemž David nic nevěděl.

27. A když se navrátil Abner do Hebronu, uvedl ho Joáb do prostřed brány, aby s ním mluvil tiše. I * uderil ho v páte žebro, a umřel pro krv Azaele bratra jeho. *k.2,29.

28. Tedy potom David uslyšel, že řekl: Čist * jsem já i království mé před Hospodinem až na věky od krve Abnera syna Nerova. *Mat.27,24.

29. Nechat * přijde na hlavu Joábovu i na všecken dům otce jeho, a nechť není práden dům Joábův toho, jenž by trpěl tok, aneb o malomocného a na hřil se podpirajícího, aneb padajícího od meče a nemajícího chleba. *Z.17,17. Oti Král.5,27.

30. A tak Joáb a Abizai bratři jeho zamordovali Abnera, * proto

II SAMUELOVA 4. 5.

když byl v pěti letech a přišla pověst o Saulovi a Jonatovi z Jerzeel, vzavši ho chůva jeho, utíkajíc, a když pospíchala utíkajíc, no upadl a okulhavěl, jehož jméno Mifibozet.

5. A odeslé se synové Remmona Berotského, Rechab a Baana, vešli o poledni do domu Izbozetova. On pak spal na lůžku poledním.

6. A aj, když vešli až do domu, jako by bráti měli obilí, ranili ho v páte žebro, Rechab a Baana bratr jeho, a utekli.

7. Nebo když byli vešli do domu, a on spal na lůžku svém v pokojíku svém, kdež léhal, * probodili jej a zabili, a sřavše hlavu jeho, vzali ji, a šli cestou po pustinách celou tu noc.

8. I přinesli hlavu Izbozetovu k Davidovi do Hebronu a řekli králi: Aj, hlava Izbozeta syna Saulova, nepřítel tvého, kterýž hledal bez-životi tvého. Hle, pomstil dnes Hospodin pána mého krále nad Saulem i semenem jeho.

9. Tedy odpovídaje David Rechabovi a Baanovi bratru jeho, synům Remmona Berotského, řekl jim: Živí jest Hospodin, kterýž vysvobodil duši mou ze všech úzkostí,

10. Když * jsem toho, kterýž mi oznámil, řka: Aj, Saul zahynul, (ješto se jemu zdálo, že veselí noviny zvěstuje,) vzal a zabil jsem ho v Sicelechu, jemuž se zdálo, že ho budu darovali za poselství:

11. Cím pak více lidí bezbožné, kteříž zamordovali muže spravedlivého v domě jeho na ložci jeho? A nyní, zdalí se nebudu vyhledávati krvine jeho z ruky vaší, a nevyhledám vás z země?

12. I * rozkázal David služební- kům, aby je zbili. I zutinali jim ruce i nohy jejich, a pověsili u rybníka při Hebronu. Hlavu pak Izbozetovu vzavše, pochovali v hrobě Abnerově v Hebronu. *k.1.15.

KAPITOLA 5.

Utvrzení království Davidova; 15. ženění jeho 17. a válka s Filistinskými.

Tedy * přišla všecka pokolení Izraelská k Davidovi do Hebronu, a mluvili. řkouce: Aj, my kost tvá a tělo tvé jsme.

2. A předešlých časů, když byl Saul králem nad námi, ty jsi vy-

vodil i zase přivodil lid Izraelský. A nadto řekl Hospodin tobě: * Ty pástí budeš lid můj Izraelský, a ty budeš vývoda nad Izraelem.

3. Přišli * také všickni starší Izraelské k králi do Hebronu, a učinil s nimi král David smlouvu v Hebronu před Hospodinem. I mazali Davida za krále nad Izraelem.

4. Ve třídcti letech byl David, když počal kralovati, a * kraloval čtyřiceti let. *k.1.15. 1. Par. 29. 27.

5. V Hebronu kraloval nad Judou sedm let a šest měsíců, a v Jeruzalémě kraloval třidcti a tři léta nad všim Izraelem i Judou.

6. Táhl pak král s lidem svým k Jeruzalému proti Jebuzejskému obyvateli té země, kterýž mluvil Davidovi, řka: Nevejdeš sem, leč odejmeš slepé * a okulhavé, protože: Nevejdeť sem David.

7. A však vzal David brad Sion, toť jest město Davidovo.

8. Nebo řekl David v ten den: Kdož by koli porazil Jebuzea, a zlezl by žlaby jeho, a pobit by ly slepé i chromé, kteréž má v něm, vši duše Davidova, knížetem * bude. Protož pravili: Slepý a kulhavý nevejde do toho domu.

9. I bydlil David na tom hrádě, a nazval jej městem Davidovým; nebo vystavěl je David vukol od Mello až do vnitřku.

10. A tak * David čím dále tím více prospíval a rostl, Hospodin zajiště Bůh zástupů byl s ním. *k.3.1.

11. Poslal také * Chiram král Tyrský posly k Davidovi a dříví cedrového, i tesáře, kameníky a zedníky umělé, kteříž vystavěli dům Davidovi.

12. I poznal David, že ho potvrdil Hospodin za krále nad Izraelem, a že zvýsil království jeho pro lid svůj Izraelský.

13. Nabral pak sobě David ještě více ženin i žen z Jeruzaléma, když byl přišel z Hebronu, a narodilo se Davidovi ještě více synů a dcer.

14. A tato jsou jména těch, * kteříž se jemu zrodili v Jeruzalémě: Sammua, Sobab, Nátan a Salomoun; *k.1.15. 1. Par. 3. 6.

15. Též Ibachar a Elisua, a Nefeg a Jafia;

16. A Elisama a Eliada a Elifelet.

17. Uslýšavše * pak Filistinstí, že

II SAMUELOVA 5. 6.

nomazali Davida za krále nad Izraelem, vyťáhli všickni Filistinstí hledati ho. Což když zvěděl David, sstoupil na místo hrazené. *1. Par. 18. 8.

18. Protož * Filistinstí přitáhše, položili se v údolí Refaim. *1. Par. 18. 9.

19. Tedy lazal se David Hospodina, řka: * Potáhnou-li proti Filistinským? Vydáš-li je v ruku mou? Odpověděl Hospodin Davidovi: Táhní, neboť vydam jistotě Filistinské v ruku tvou. *1. Sam. 30. 8.

20. I přitáhl David do Balperazim, a porazil je tam a řekl: Protrhí jest Hospodin nepříteli mé přede mnou, jako vody protřhují břehy. Protož nazval jméno místa toho Balperazim.

21. Nebo zanechali tu rytin svých, kteréž pobral David i mužů jeho. 22. Opět znovu vyťáhli Filistinstí, a rozprostřeli se v údolí Refaim. 23. I tázal se David Hospodina. Kterýž odpověděl: Neťáhni, ale obejda je po zadu, leprv dotřeš na ně naproti morušim.

24. A když uslyšíš, že susedi vrchové moruší, hneš se také; nebo tehdyž vyjde * Hospodin před tebou, aby zbil vojska Filistinských. *1. Mch. 2. 19.

25. I učinil David tak, jakž mu přikázal Hospodin, a porazil Filistinské od Gabaa, až kudy se jde do Gázer.

KAPITOLA 6.

Přenesení truhly Boží k Obedetomovi 12. a potom odtud na Sion.

Tedy * sebral opět David výborného lidu z Izraele třidcti tisíc. *1. Par. 19. 5.

2. A vstav šel David i všecken lid, kterýž byl s ním, z Bala Judova, aby přinesli odtud truhlu Boží, při kteréž se zývá jméno. Jméno Hospodina zástupů, * sedícího nad cherubíny. *1. Sam. 4. 4.

3. I vstavili truhlu Boží na nový vůz, vzavše ji * z domu Abinadabova, kterýž byl na pahrbku. Uza spravovali ten vůz nový. *1. Sam. 7. 1.

4. A tak vzali ji z domu Abinadabova, kterýž byl na pahrbku, jduce s truhlou Boží; Achio pak šel před truhlou.

5. Ale David i všecken dům Izraelský hráli před Hospodinem na velkýjaké nástroje z dříví cedrového, totiž na harfy, loutny, bubny, huslíčky, a na cymbály.

6. A * když přišli k humnu Ná-

299
chonovu, vztáhli ruku svou Uza k truhle Boží a pozdržel ji, nebo uchýlili se volové. *1. Par. 19. 9.

7. Protož rozhněval se Hospodin na Uzu, a zabil ho Bůh pro neprozřetelnost; i umřel tu u truhly Boží.

8. Tedy zkormoutil se David, protože se Hospodin tak přísně obořil na Uzu. I nazvano to místo Peres Uza až do tohoto dne.

9. A boje se David Hospodina v ten den, řekl: Kterakž má vjiti ke mně truhla Hospodina? 10. Protož David * nechtěl přenést k sobě truhly Hospodinovy do města svého, ale způsobil to, aby se obrátila do domu Obedetoma Gitejského. *1. Par. 19. 13.

11. I pobyla truhla Hospodina v domě Obedetoma Gitejského za tři měsíce, a požehnal Hospodin Obedetomovi i všemu domu jeho.

12. V tom povědino jest králi Davidovi, že požehnal Hospodin domu Obedetomovi i všemu, což má, pro truhlu Boží. Tedy odesl David, přenesl truhlu Boží z domu Obedetomova do města Davidova s veselím.

13. A když pooděš ti, kteříž nesli truhlu Hospodinovu, na šest kroků, občtoval voly a tučný dobytek. 14. David pak poskakoval ze vsí síly před Hospodinem, a byl oblečen David v efod lněný.

15. A tak David i všecken dům Izraelský provázeli truhlu Hospodinovu s plésáním a zvukem trouby.

16. Stalo se pak, když truhla Hospodinova vcházela do města Davidova, že Mikol * dcera Saulova vyhlídala z okna, a viduci krále Davida plésajícího a poskakujícího před Hospodinem, pohrdla jím v srdci svém. *1. Par. 15. 29.

17. A když přinesli truhlu Hospodinovu, postavili ji na místě jejím u prostřed stanu, kterýž jí byl David rozbil; a občtoval David před Hospodinem oběti zápalné i pokojné.

18. Zatím když * přestal David občtovati oběti zápalných a pokojných, dal požehnaní lidu ve jménu Hospodina zástupů.

19. Dal také všemu lidu a všemu množství Izraelskému, od muže až do ženy, jednomu každému jeden pečník chleba a kus masa, a vlna láhvič jednu. I odesl všecken lid, jeden každý do domu svého.

20. Potom navracoval se David,

aby dal požehnaní domu svému. I vyšla Mikol dcera Saulova vstříc Davidovi, a řekla: Jak slavný byl dnes král Izraelský, kterýž se odkrýval dnes před děvkami služebniců svých, tak jako se odkrývá jeden z lehkomyšlných!

21. I řekl David k Mikol: Před Hospodinem, (kterýž mne vyvolil nad otce tvého a nad všechnen dum jeho, přikázav mi, abych byl vodou lidu Hospodinova, totiž Izraele), přisádl jsem a písati budu před Hospodinem.

22. Anobřž čím se ještě více opovrhu nežli tuto, a ponížím se u sebe sám, tím i u těch děvek, o nichž jsem mluvila, i u těch, pravím, stavnější budu.

23. Protož Mikol dcera Saulova neměla žádného plodu až do dne smrti své.

KAPITOLA 7.

Všle Boží o stavění chrámu zjevení; 18. a modlitba Davidova.

I stalo se, že když král seděl v domě svém, a Hospodin jemu dal odpočívání vukol předě všemi nepřáteli jeho, *1 Par. 17, 1 a 2.

2. Řekl král Nátanovi proroku: Pohleď medle, já bydlím v domě cedrovém, truhla pak Boží přebývá mezi kortýnami.

3. I řekl Nátan králi: Cožkoli jest v srdci tvém, jdi, učin, nebo Hospodin s tebou jest.

4. Potom té noci stalo se slovo Hospodinovo k Nátanovi, řkouci: Jdi a pověz služebniku mému Davidovi: Takto praví Hospodin: Zdáliž ty mi stavěti budeš dům, v kterémž bych přebýval?

6. Poněvadž jsem * nebydlil v domě od toho dne, jakž jsem vyvedl syny Izraelské z Egypta, až do dne tohoto, ale přecházel jsem s stánkem a přibýtkem sem i tam. *1 Kral. 8, 16. 12. 56. 1.

7. Nadto kudy jsem koli chodil se všechněmi syny Izraelskými, zdali jsem jedno slovo řekl kterému z soudců Izraelských, kterémuž jsem přikázal pasti lid svůj, ustavěti domu cedrového? *1 Par. 17, 6.

8. Protož nyní toto díš služebniku mému Davidovi: Takto praví Hospodin zastupit: * Jáť jsem tě vzal z ovčince od stáda, abys byl vodou lidu mého Izraelského. *1 Sam. 16, 12. 13. 17. 78. 70.

9. A býval jsem s tebou všudy, kamž jsi koli se obracel; všecky také nepřátely tvé vyhladil jsem před tváří tvou, a učinil jsem tobě jméno veliké, jako jméno vyvýšených na zemi.

10. Způsobím totižž místo lidu svému Izraelskému, a vstřipim jej, a bydliti bude v místě svém a nepohne se více, aniž ho budou více trápit lidé neslechetní jako prvě.

11. Hine od toho dne, jakž jsem ustanovil soudec nad lidem svým Izraelským, až jsem teď dal odpočinutí tobě přede všemi nepřáteli tvými. Přesto oznamujeť Hospodin, že on sám tobě dům vzdělá.

12. Když se * vyplní dnově tvoji, a usneš s otci svými, vzbudim sině tvé po tobě, kterýž vyjde z života tvého, a utvrdím království jeho. *1 Kral. 1, 8. 20.

13. Ont * ustaví dům jménu mému, a já utvrdím trůn království jeho až na věky. *1 Kral. 1, 5. 5. 2. 89. 4.

14. Já * budu jemu otcem, a on mi bude synem. O kterýž když zhrěší, trestati ho budu meľou lidskou a ranami synů lidských. *2. 89. 47. 88. 31.

15. Ale * milosrdensví mé nebude odjalo od něho, tak jako jsem je odjal od Saule, kteréhož jsem zahnal od tváří tvé. *1 Kral. 1, 7. 2.

16. A tak * utvrzen bude dům tvůj a království tvé až na věky před tebou, a trůn tvůj bude státi až na věky. *2. 79. 17.

17. Vedle všech slov těchto, a podle všeho vidění tohoto, tak mluvil Nátan Davidovi.

18. Tedy všed král David, posadil se před Hospodinem a řekl: * Kdo jsem já, Panovníce Hospodine, a jaký jest dům můj, že jsi mne přivedl v ta místa. *1 M. 32. 10. 1 Kor. 4. 7.

19. Nýbrž ještěť se to málo vidělo, Panovníce Hospodine, že jsi také mluvil i o domu, služebníka svého na dlouhé časy, jesto jest to považna lidská. Panovníce Hospodine,

20. Ale což již více má mluvíti David před tebou? Však ty znáš služebníka svého, Panovníce Hospodine.

21. Pro * slovo své a podle srdce svého činíš všecky tyto věci veliké, v známost je uvodě služebniku svému. *1 Par. 17, 19. Jan. 1, 1.

22. (Protož zveleben jsi Hospodine Bože, nebo není tobě rovného, anobřž neni * žádného Boha kro-

mě tebe,) podle toho všeho, jakž jsme slyšali usíma svýma. *1 V. M. 22. 39. 12. 44. 6.

23. Kdo tedy jest * jako lid tvůj, jako Izrael, který národ na zemi, jehož by Bůh šel, aby jej sobě vykoupil za lid, a dobyl sobě jména, a učinil tobě, ó Izraeli, tyto veliké věci a hrozné v zemi tvé, před obličejem lidu svého, kterýž jsi sobě vysvobodil z Egypta, a pohansiva bohů jejich? *1 V. M. 4. 7.

24. A vzdělal jsi sobě lid svůj Izraelský, sobě v lid až na věky, a protož, Hospodine, jsi jejich Bohem.

25. Nyni tedy, Hospodine Bože, slovo lo, jimž jsi se zamluvil služebniku svému a domu jeho, naplniž je až na věky, a učin tak, jakž jsi mluvil,

26. Tak aby zvelebováno bylo jméno tvé až na věky, když se říkáti bude: Hospodin zástupil jest Bůh nad Izraelem. a dům služebníka tvého Davida aby byl státi před obličejem tvým.

27. Nebo ty, Hospodine zástupí, Bože Izraelský, * zjevil jsi mému služebniku svému. řka: Dům ustavím tobě. Protož usoudi služebník tvůj v srdci svém, aby se modlil tobě modlitbou touto. *1 Par. 17, 25. 12. 50. 5.

28. A tak již, Panovníce Hospodine, ty sám jsi Bůh, a * slova tvá jsou pravda, jimž jsi zaslíbil služebniku svému dobré věci tyto. *2. 33. 4.

29. Již tedy rač požehnati domu služebníka svého, aby trval na věky před obličejem tvým. Nebo ty jsi, Hospodine Bože, mluvil, že pozhánám tvým požehnan bude dům služebníka tvého na věky.

KAPITOLA 8.

Vítězství Davidovo nad neyřáteľy, 9. radosť z toho 16. a kralování jeho.

Stalo se * potom, že porazil David Filistinské, a zemdlil je; i vzal David Meieg Amma z ruky Filistinských. *1 Par. 18, 1.

2. Porazil také Moábští a změřil je provazcem, na zemi je rozprostíraje; a odměřil jich dva provazce k zbití a cely provazec k živění. I učiněni jsou Moábští Davidovi služebníci, a dávali jemu plat.

3. Porazil * též David Hadadzerera syna Rohobova, krále Soba, když byl vyváhl, aby rozšířil končiny své až k řece Eufraten. *1 Par. 18, 9. násl.

4. A pobral mu David tisíc vozů a sedm set jezdců, a dvaceti tisíc mužů pěších, a * zpodřezoval Daviž žily všechněm koňům voznicům; toliko zanechal z nich ke stu vozům.

5. Přitáhli pak byli Syrští od Damasku na pomoc Hadadzerovi králi Soba, ale David porazil z Syrských dvameclima tisíc mužů.

6. Tedy osadil David stráž Syrů Damasskou, a byli Syrští služebníci Davidovi, dávajice plat; nebo zachovával Hospodin Davida, kamžkoli se obrátil.

7. Pobral také David štity zlaté, kteréž měli služebníci Hadadzerovi, a přinesl je do Jeruzaléma.

8. Z Belach též a z Berof, měst Hadadzerových, nabral král David velmi mnoho mečí.

9. A když uslyšel * Tohi král E-mat, že porazil David všecko vojsko Hadadzerovo, *1 Par. 18, 9.

10. Poslal Tohi Jorama syna svého k králi Davidovi, aby ho pozdravil přátelsky, a spolu s ním se radoval z toho, že šťastně hojovál s Hadadzerem, a porazil ho; (nebo Hadadzer vedl válku proti Tohi.) Kterýžto přinesl s sebou nádobu stříbrné, též nádoby zlaté a nádoby měděné.

11. Ty také obětoval král David Hospodinu s stříbrem a zlatem posvěceným ze všech národů, kteréž podmanil.

12. Totiž z Syrských a z Moábských, též z synů Ammon a z Filistinských, i z Amalechitských a z koristí Hadadzerera syna Rohobova, krále Soba.

13. Zvelebil také David své jméno, když se navracoval od pobiti osmnácti tisící * Syrských v o údolí solnatém. *2. 60. 2. 9. 1 Kral. 14. 7.

14. Protož i nad Idumejskými stráž postavil, všecku krajinu Idumejskou strážti osadiv. I učiněni jsou všickni Idumejsťi služebníci Davidovi; nebo zachovával Hospodin * Davida, kamž se koli obrátil. *1 Par. 18, 14.

15. I kraloval David nade všim Izraelem, a činil David * soud a spravedlnost všemu lidu svému. *1 Par. 18, 14.

16. Joáb * pak syn Sarvie byl nad vojskem, a Jozaat syn Achiludův kancléřem; *1 Par. 18, 9. násl. *k. 20. 28.

17. Sádloch také syn Achitobův a žebník tvůj ačkoliv Mifibozet * mohl by jítati za stolem mým jako jeden z synů královských. *k.19.28.
18. Benaiáš pak syn Joiadův * byl nad Cheretejskými a Peletejskými, a synové Davidovi knízať. *k.15.16.

KAPITOLA 9.

Dobrodiní od Davida Mifibozetovi učiněné.
Tedy řekl David: Jest-li ještě kdo pozůstalý z domu Saulova, abych jemu učinil milosrdenství pro Jonatův chrám na nohy. *1Sam.20,14.15. *11Sam.4.4.

4. I řekl jemu král: Kdež jest? Odpověděl Siba rál: Tam jest v domě * Machiry, syna Amielova v Lodebar. *k.17.27.
5. Protož poslav král David, vzal ho z domu Machiry, syna Amielova z Lodebar.
6. A když přišel Mifibozet syn Jonaty, syna Saulova, k Davidovi, padl na tvář svou a poklonil se. I řekl David: Mifibozete. Kterýž odpověděl: Ať, služebník tvůj.
7. Řekl jemu David: Neboj se, nebo jistě učiním s tebou milosrdenství pro Jonatův chrám, a navrátím tobě všechna pole Saula otce tvého, a ty jítati budeš za stolem mým vždycky.
8. Kterýž pokloniv se, řekl: Co jest služebník tvůj, že jsi se ohlédl na psa mrtvého, jakýž jsem já?
9. Zatím povolal král Siba, služebníka Saulova a řekl jemu: Cožkoli měl Saul i všechna čeled jeho, to jsem dal synu pana tvého.
10. Budeš tedy jemu spravovati roli, ty i synové tvoji i služebníci tvoji, a snášeti budeš, aby měl syn pana tvého pokrm, kterýž by jedl, ale Mifibozet syn pana tvého jítati bude vždycky za stolem mým. (Měl pak Siba patnácte synů a dvacet služebníků.)
11. Odpověděl Siba králi: Vedl všeho, jakž přikázal pán můj král služebníkú svému, tak učiní služ-

ského, že uzřel s paláce ženu, ana se myje; kteražto žena byla vzefeni velmi krásného.
3. A poslav David, vyzpál se o té ženě a řekl: Není-liž to Betsabé dcera Eliamova, manželka * Uriáše Hetejského? *k.23.99.
4. Opět poslal David posly a vzal ji. Kteražto když vešla k němu, ohýval s ni; (nebo se byla očistila od nečistoty své.) Potom navrátila se do domu svého.
5. I počala žena ta, Protož poslavši, oznámila Davidovi, řkuci: Tehotná jsem.
6. Poslav pak David, vzkázal Joášského. I poslal Joáb Uriáše k Davidovi.
7. A když přišel Uriáš k němu, otázal se ho, jak se má Joáb, a jak se má lid, a kterak se vede v vojsťe?
8. Řekl také David Uriášovi: Jdiž do domu svého, a umej sobě nohy. I vyšel Uriáš z domu králova, a poslán za ním dar královský.
9. Ale Uriáš spal u vrat domu královského se všemi služebníky pána svého, a nešel do domu svého.
10. Což když oznámili Davidovi, řkouce: Nešel Uriáš do domu svého, řekl David Uriášovi: Však jsi z cesty přišel. Pročž jsi nešel do domu svého?
11. Odpověděl Uriáš Davidovi: Truhla Boží * a Izrael i Judá zůstávají v stanicích, a pán můj Joáb i služebníci pána mého na poli zůstávají, já pak mám vjiti do domu svého; abych jedl a pil, a spal s manželkou svou? Jakož jsi živ ty, a jako jest živa duše tvá, žež toho nečiním. *1Sam.4.4.
12. Tedy řekl David Uriášovi: Po-bud zde ještě dnes, a zítřa propustím tebe. I zůstal Uriáš v Jeruzalémě toho dne i nazajtrší.
13. V tom pozval ho David, aby jedl před ním a pil, a opojil ho. A však on šel večer spáti na ložce své s služebníky pána svého, a nešel do domu svého.
14. A když bylo ráno, napsal David list Joábovi, kterýž poslal po Uriášovi.
15. Psal pak v listu těmi slovy: Postavte Uriáše proti bojovníkům nejsilnějším; mezi tím odstupte na zpět od něho, aby raněn jsa, umřel.
16. I stalo se, když obíהל Joáb město, že postavil Uriáše proti

vybrav některé ze všech výborných Izraelských, sšikoval je také proti Syrským.
10. Ostatek pak lidu dal pod správu Abizai bratra svého, a sšikoval jej proti Ammonitským.
11. A řekl: Jestliže Syrští budou silnější mne, přispěješ mi na pomoc; jestliže pak Ammonitsští silnější budou tebe, také přispějí, abych pomohl tobě.
12. Poslilž se, a buďme udatní, bojnice za lid náš a za města Boha našeho, Hospodin * pak učiní, což se jemu dobře líbiti bude. *Sk.21.14.

KAPITOLA 11.

13. I přistoupil Joáb s lidem svým k bitvě proti Syrským, a oni utekli před ním.
14. Tedy Ammonitsí vidouce, že utíkají Syrští, utekli i oni před Abizai a vešli do města. I navrátil se Joáb od Ammonitských a přišel do Jeruzaléma.
15. Ale Syrští vidouce, že by poraženi byli od Izraele, sebrali se vespolk.
16. Poslal také Hadarezer a vyvedl Syrské kteříž bydlejí za řekou, a přišli k Helam; Sobach pak, hejman vojska Hadarezerova, vedl je. *1Par.19.16.
17. I oznámeno lo Davidovi Kteráky šronáždvi všecen lid Izraelský, přepravil se přes Jordán, a přitáhl k Helam. I sšikovali se Syrští proti Davidovi, a bojovali proti němu.
18. Tedy utekli Syrští před Izraelem, a porazil David z Syrských sedm set vozů a čtyřiceti tisíc jezdců. Sobacha také hejmana vojska toho ranil, i umřel tu.
19. Když pak viděli všickni králové, kteříž byli při Hadarezerovi, že jsou poraženi od Izraele, vešli v pokoj s Izraelem a sloužili jemu. A nesměli již více Syrští táhnouti na pomoc Ammonitským.

KAPITOLA 11.

Gizoložství Davidovo a vrána.
I stalo se po * roce, když králové vyvížďivají na vojnu, že poslal David Joába a služebníky své s nim, též i všecen Izrael, aby hubili Ammonitské; i obíהל Rabba. David pak zůstal v Jeruzalémě. *1Par.20.1.
2. Tedy stalo se k večerou, když vstal David s ložce svého, procházeje se po paláci domu králov-

místu, kdež věděl, že jsou nejspíš nější muži.

17. A vyskocivše muži z města, bojovali proti Joábovi. I padli někteří z lidu, z služebníků Davidových, také i Uriáš Hetejský zabit.

18. Tedy poslav Joáb, oznámil Davidovi všecko, což se zběhlo v bitvě.

19. A přikázal tomu poslu, řka: Když vypravíš králi všechny věci, které se zběhly v bitvě,

20. Při čemž jestliže se popudí prchlivost královská a řekne-li: Proč jste přistoupili k městu, bojující? Zdáliž jste nevěděli, že házejí se zdi?

21. Kdo zabil Abimelecha syna Jerobotova? * Zdali ne žena, svrhší na něj kus žernovu se zdi, tak že umřel v Tébes? Proč jste přistoupili ke zdi? tedy dís: Také služebník tvůj Uriáš Hetejský umřel. *Soua.9,6.

22. A tak šel posel, a přišed, oznámil Davidovi všecko to, pročť ho byl poslal Joáb.

23. A řekl posel ten Davidovi: Zmocnili se nás muži ti, a vytrhli proti nám do pole, a honili jsme je až k bráně.

24. V tom střleli střelci na služebníky tvé se zdi, a zbiti jsou někteří z služebníku králových, také i služebník tvůj Uriáš Hetejský zabit.

25. Tedy řekl David poslu: Tak pověz Joábovi: Nic tě to nerozpakuje, že tak i jinak sehlucuje meč. Žiuz boj svůj proti městu a zkaž je, a potěš drábů.

26. Uslyševši pak manželka Uriášova, že umřel Uriáš muž její, plakala manžela svého.

27. A když pominul pláč, poslav David, vzal ji do domu svého, a měl ji za manželku; i porodila mu syna. Ale nelíbilo se to Hospodinu, co v ní: David.

KAPITOLA 12.

David trestán, 24. Salomoun narozen, 26. a Joáb válilí proti Ammonitským.

Protož poslal Hospodin Nátana k Davidovi. Kterýž přišed k němu, řekl jemu: Dva muži byli v městě jednom, jeden bohatý a druhý chudý.

2. Bohatý měl ovec i volů velmi mnoho,

tož ten syn, kterýž se narodil tobě, jistotně umře.

15. Potom odšel Nátan do domu svého. V tom Hospodin ranil dítě, kterýž byla porodila manželka Uriášova Davidovi, tak že pochybilo o něm.

16. I modlil se David Bohu za to dítě a posílal se, a všed, ležel přes noc na zemi.

17. A někdo starší domu jeho přišel k němu, aby ho zdvihl z země, on však nechtěl, aniž s nimi co jedl.

18. Stalo se pak dne sedmého, že umřelo dítě. I nesmáli služebníci Davidovi toho oznámíti jemu, že by umřelo dítě; nebo pravil: Až, když ještě bylo dítě živo, mluvili jsme jemu, a nechtěl slyšeti hlasu našeho, což pak když jemu díme: Umřelo dítě. Ovšem to tíže ponese.

19. Ale vidá David, an služebníci jeho k sobě šepci, srozuměl, že by umřelo dítě. I řekl David služebníkům svým: Co již umřelo dítě? Kterýž řekl: Umřelo.

20. Tedy vstá David s země, u mysl se a pomazal se, a změnil roucho své, a všed do domu Hospodinova, pomodlil se. Potom vrátiv se do domu svého, rozkázal sobě dáti jisti a jedl.

21. Služebnici pak jeho řekli jemu: Co jsi to učinil? Pro dítě, když živo bylo, postils se a plakal, ale jakž dítě umřelo, vstal jsi a přijal jsi pokrm.

22. Kterýžto řekl: Pokudž ještě dítě živo bylo, postil jsem se a plakal, nebo jsem řekl: Kdo ví? Můžeť se smilovati nade mnou Hospodin, aby živo bylo dítě.

23. Nyní pak, poněvadž umřelo, proč se mám postít? Zdáliž budu moci zase je vykřisiti? Jáť pádu k němu, ale ono se nenavrátí ke mně.

24. Potom David potěšiv Betsabé manželky své, všel k ní a spal s ní. I porodila syna, a nazval jméno jeho Salomoun, a Hospodin miloval jej. *I Par.3,6. Mat.1,6.

25. Protož poslal byl * Nátana pronoa, a nazval jméno jeho Jedidiah pro Hospodina. *K.7,2.

26. Bojoval pak Joáb proti * Rabba Ammonitským, a vzal město královské. *V M.3,11. Jer.49,2.

27. A poslav posly k Davidovi, řekl: Dobyval jsem Rabba a vzal jsem město vod.

28. Protož nyní sebera ostatek lidu, polož se proti městu a vezmi je, abych já nezal města toho, a bylo by mně připisováno vítězství nad ním.

29. Tedy sebrav David všecken lid, vytáhl * proti Rabba, kteréhož dobyval a vzal je. *I Par.20,1.

30. A sňal korunu krále jejích s hlavy jeho, kterýž vážila centněf zlata, a bylo v ní kamení dráhé, a vstavena byla na hlavu Davidovu. Vyvezl též kořisti města velmi veliké.

31. Lid pak, kterýž v něm byl, vyvedl a dal jej pod pily a pod brány železné a pod sekery železné, a vehnal je do peci cihelné. A tak čiml všechněm městům Ammonitským. Potom navrátil se David se všim lidem do Jeruzaléma.

KAPITOLA 13.

Amnon násitil učinil sešře Absolonově, 25. a potom od Absolona zabit.

I stalo se potom, že Absolon syn Davidův měl sestru krásnou, jménem Tamar; i zamiloval ji Amnon syn Davidův.

2. A tak se o to trápil Amnon, že i v nemoc upadl pro Tamar sestru svou; nebo panna byla, a viděl Amnon, že nesnadně bude jí moci co učiniti.

3. Měl pak Amnon přítele, jehož jméno bylo Jonadab, syn * Semmaa bratra Davidova, kterýžto Jonadab byl muž velmi chytrý. *I Par.15.

4. I řekl jemu: Proč tak chřadneš, synu králův, den ode dne? Neoznámíš-liž mi? I řekl mu Amnon: Tamar sestru Absolona bratra svého miluji.

5. Tedy řekl jemu Jonadab: Pótož se na lůze své a udelej se nemocným, a když přijde otec tvůj, aby tě navštívil, dís jemu: Necht' přijde, prosím. Tamar sestra má a dá mi jisti, připraviv před očima máma pokrm, abych viděl a jedl z ruky její.

6. A tak složil se Amnon, dělaje se nemocným. A když přišel král, aby ho navštívil, řekl Amnon králi: Necht' přijde, prosím. Tamar sestra má a připraví před očima máma asi dvě krmíčky, abych pojedl z ruky její.

7. Protož poslal David k Tamar do domu, řka: Jdi hned do domu

Amnona bratra svého a připrav mu krmičku.

8. I šla Tamar do domu Amnona na bratra svého; on pak ležel. A vzavši mouky, zadělala ji, a připravivši krmičku před očima jeho, uvatila ji.

9. Potom vzavši pánvici vložila před něj, a on nechtěl jísti. (I řekl Amnon: Spravte to, at vyjdou všickni ven. I vyšli od něho všickni.)

10. Řekl pak Amnon k Tamar: Přines tu krmičku do pokojka, abych pojedl z ruky tvé. A vzavši Tamar krmičku, kterouž připravila, přinesla jí před Amnona bratra svého do pokojka.)

11. Ale když mu podávala, aby jedl, uchopil jí a řekl jí: * Pod, lež se mnou, sestro má. *^{†1.M.39.12.}

12. Kterážto řekla jemu: Nikoli, bratře můj, nežť mi násilí, nebo ne tak se má díti v Izraeli. Neprovod * nešlechtnosti této.

13. Nebo já na koho svedu poháněn své? Ty pak budeš jako raeli. Raději tedy mluv medle s králem, nebo neodpověď mne tobě.

14. Ale nechtěl uposlechnouti hlasu jejího, nýbrž zmocniv se jí, uchopil jí násilí a ležel s ní.

15. Potom vzal jí Amnon v návist velikou velmi, tak že větší byla nenávist, kterouž nenáviděl jí, než milost, kterouž jí miloval. I řekl jí Amnon: Vstaň a jdi pryč.

16. Kterážto odpověděla jemu: Za příčinou převelmi zlé věci té, kterouž jsi při mně spáchal, druhé horší se dopouštíš, že mne vyháníš. On pak nechtěl jí slyšeti.

17. Ale zavolav mládence, kterýž mu přísluhoval, řekl: Vyveď hned tu ode mne ven, a zamkni dvěře po ní.

18. (Měla pak na sobě sukni proměnných barev, nebo v takových suknicích chodily dcery královské panny.) A tak vyvedl jí ven služebník jeho a zamkl dvěře po ni.

19. Tedy * posypala Tamar hlavu svou popelem, a sukni proměnných barev, kterouž měla na sobě, roztrhla; a vložila ruku na hlavu svou, a jduc, křičela s nářekáním. *^{†3.06.2.12.}

20. I řekl jí Absolon bratr její: Nebyl-liž Amnon bratr tvůj s tebou? Ale nyní, sestro má, mlč;

bratr tvůj jest, nepřipouštíj toho k srdci. A tak zůstala Tamar, jsuc opuštěná, v domě Absolona bratra svého.

21. A uslyšev král David o těch všech věcech, rozběhnal se náramně.

22. Absolon pak nic nemluvil s Amnonem, ani dobrého ani zlého; nebo nenáviděl Absolon Amnona, proto že učinil násilí Tamar sestro jeho.

23. I stalo se po celých dvou letech, když * stříhali ovce Absoloni v Balazor jenž jest podlé Efraim, že pozval Absolon všech synů královských. *^{†1.Sam.26.2.}

24. Nebo přišel Absolon k králi a řekl: AJ, nyní služebník tvůj má stříže; nechť, prosím, jde král a služebníci jeho s služebníkem tvým.

25. I řekl král Absolonovi: Nechť, synu můj, nechť nyní nechodíme všickni, abychom tě neobtěžovali. A ačkoli nutkal ho, však nechtěl jíti, ale požehnal mu.

26. Řekl ještě Absolon: Nechť aspoň s námi jde, prosím, Amnon bratr můj. Odpověď jemu král: Proč by s tebou šel?

27. A když vždy dotíral Absolon, poslal s nim Ammona i všecky syny královské.

28. Příklad pak byl Absolon služebníkům svým, řka: Setřete medle, když se rozveselí srdce Amnonovo vinem, a řeknu vám: Bje Ammona, tedy zabíte jej. Nebo je kázal vám? Posilíte se a mějte se zmužile.

29. I učinili Amnonovi služebníci Absolonovi, jakž jim byl příkázal Absolon. Pročž vstáve všickni synové královi, vsedli jeden každý na mezka svého a utekli.

30. V tom když ještě byli na cestě, přišla taková pověst k Davidovi: Pobil Absolon všecky syny královské, tak že z nich ani jeden nebo nezůstalo.

31. Tedy vstav král, * roztrhl roucha svá a ležel na zemi; všickni také služebníci jeho stáli, roztrhše roucha. *^{†1.M.37.34.}

32. Ozval se pak Jonadab, syn Semmaa bratra Davidova, a řekl: Nepravíš toho, pane můj, jako by všecky mládence syny královy zbilil, ale Amnon toliko zabít; nebo tak v úmysle Absolonově složeno

bylo od toho dne, jakž on byl učinil násilí Tamar sestře jeho.

33. Protož nechť nepřipouští toho nyní pan můj král k srdci svému, mysle, že by všickni synové královi zbili byli; nebo Amnon toliko umřel.

34. Absolon pak utekl. Tedy pozdrví služebník hlasný očí svých, uzřel, a mnoho lidu jde odтуда, když se chodilo k němu cestou pod horami.

35. I řekl Jonadab králi: AJ, synové královi přijíždějí. Vedle řeči služebníka svého tak se stalo.

36. A když přestál mluvit, aj, synové královští přišli, a pozdrvíše hlasu svého, plakali; též také král i všickni služebníci jeho plakali pláčem velmi velikým.

37. Absolon pak utekl a ušel * k Tolmai synu Amiuodovu, králi Gessur. I plakal David syna svého po všecky ty dny. *^{†3.3.3.}

38. Absolon tedy utíkáje, přišel do Gessur, a byl tam tři léta. 39. Potom žádal David vyjítí k Absolonovi, nebo již byl oželel smrti Amnonovy.

KAPITOLA 14.

Jednání o Absolonu, at. a přjetí ho na mlést od krále.

Srozuměl pak Joáb syn Sarvie, že by naklonilo se srdce královo k Absolonovi.

2. Poslav do Tekoa, a povolav odtud ženy moudré, řekl jí: Medle, udělej se, jako bys zámutek měla, a oblec se, prosím, v roucho smutku, a nepomazuj se olejem, ale buď jako žena již za mnoho dní zámutek mající nad mrtvým.

3. I půjdeš k králi a mluvíti mu budeš vedle řeči této. A naučil ji Joáb, co by měla mluvití.

4. Protož mluvila žena ta Tekoiská králi, * padši na tvář svou k zemi, a poklonou učinivši, řekla: O Sponoz, o králi.

*^{†1.Sam.26.24.} Oti král. 6.28. 5. I řekl jí král: Což jest tobě? Odpověděla ona: Zajisté žena vdova jsem, a umřel mi muž můj.

6. Měla pak * služebnice tvá dva syny, kteříž svadili se spolu na poli, a když nebyl, kdo by je rozvadil, udeřil jeden druhého a zabil ho. *^{†1.M.27.45.}

7. AJ, teď povstala výsecka rodina proti služebnici tvé; a řekli: Vy-

dej toho, jenž zabil bratra svého, * at ho zabijeme za život bratra jeho, kteréhož zamordoval, nýbrž zahubíme i dědice. A tak ubasi jiskru mou, kteráž pozůstala, aby nezanechal muži mému jména a ostatku na zemi. *^{†1.M.19.11.}

8. Tedy řekl král ženě: Navrať se do domu svého, a jät poručím o tobě.

9. I odpověděla žena Tekoiská králi: Nechť jest, pane můj králi, na mne ta nepravost, a na dům otce mého, král pak a stolice jeho ať jest bez viny.

10. Řekl také král: Bude-li kdo mluvití co proti tobě, přived ho ke mně, a nedotkneť se tebe více.

11. Tedy ona řekla: Rozpomeň se, prosím, králi, na Hospodina Boha svého, aby se nerozmožili mstitele krve k zhoubě a nezahladili syna mého. I odpověď: Živ jest Hospodin, žeť nespadne * vlas syna tvého na zemi. *^{†1.Sam.14.45.}

12. K tomu řekla žena: Nechť promluví, prosím, služebnice tvá pánu svému králi slovo. Kterýžto odpověď: Mluv.

13. I řekla žena: Proč jsi tedy myslil podobnou věc proti lidu Božimu? Nebo mluví král řeč tuto jako ten kterýž sebe vinného činí, poněvadž netuče zase povolati vinného svého.

14. Všickniť jsme zajisté nepochybně smrtelní a jako vody, kteréž rozlity jsouce po zemi, zase sebrány býti nemohou, aniž se Bůh na něci osobu ohlédá; ovšemť i myšlení svá vynesl, aby vyhnaného nevyháněl od sebe.

15. Nyní pak, že jsem přišla ku pánu svému králi mluvití řeči tyto, přičina jest, že mne stránil lid. Protož řekla služebnice tvá: Budu nyní mluvití králi, snad naplní král žádost služebnice své.

16. Neboť vyslyší král a vysvobodí služebnici svou z ruky muže, chtějícího vyhladiti mne i syna mého spolu z dědictví Božího.

17. Řekla také služebnice tvá: Vzdýv mi bude slovo pána mého krále k odušení; (nebo * jako anděl Boží; tak jest pán můj král, když slší dobré aneb zlé,) a Hospodin Bůh tvůj bude s tebou. *^{†1.K.10.27.}

18. A odpovídaje král, řekl ženě: Medle, netaj přede mnou toho, nač se já tebe vzeptám. I řekla

žena: Mluv, prosím, pane můj králi.

19. Tedy řekl král: Není-liž Joáb jednatel všeho tohoto? I odpověděla žena a řekla: Jako jest živa duše tvá, pane můj králi, žeť se nelze uchýliti na pravo aneb na levo ode všeho toho, což mluvil pan můj král; nebo služebník tvůj Joáb, onť jest mi rozkazal, a on naučil služebnictv tvou všechněm slovům těmto.

20. A abych tak příkladně vedla řeč tulo, způsobil to služebník tvůj Joáb. Ale pan můj moudrý jest jako anděl Boží, věda, což se koli děje na zemi.

21. A protož řekl král Joábovi: Ať, již jsem to učinil. Jdiž tedy, přived mládence Absolona.

22. I padl * Joáb na tvář svou k zemi, a pokloniv se, poděkoval králi, a řekl Joáb: Dnes jest poznal služebník tvůj, že jsem našel milost před očima tvýma, paně můj králi, poněvadž jest král naplnil žádost služebníka svého. *E.9,6.

23. Tedy vstav Joáb, odšel * do Gessur, a přived Absolona do Jeruzaléma. *E.9,3,19,37.

24. I řekl král: Necht se navrátit do domu svého, ale tvář mé af nevidí. A tak navrátíl se Absolon do domu svého, ale tvář královské neviděl.

25. Nebylo pak žádného muže * tak krásného jako Absolon ve všem Izraeli, aby lakovou chválu měl. Od paty nohy jeho až do vrchu hlavy jeho nebylo na něm poskvrvny. *I.M.39,6.

26. A když střihával vlasy hlavy své, (měl pak obyčej každého rožovat, i střihával je), tedy vážil dvě stě lotů váhy obecné.

27. Zrodili se pak Absolonovi tři synové a jedna dcera, jejíž jméno bylo Támar, kteráž byla žena vznešeni krásného.

28. I byl Absolon v Jeruzalémě dvě léta, a tvář královské neviděl.

29. A protož poslal Absolon k Joábovi, chtěje ho poslati k králi. Kterýžto nechtěl přijíti k němu. I poslal ještě podruhé, a nechtěl přijíti.

30. Tedy řekl služebníkům svým: Shlédněte dědinu Joabovu vedle pole mého, kdežto má jetmen; a

jděte a spalte jej. I zapálili služebníci Absolonovi dědinu tu.

31. A vstav Joáb, přišel k Absolonovi do domu jeho, a řekl jemu: Proč jsou služebníci tvoji zapálili dědinu mou?

32. Odpověděl Absolon Joábovi: Ať, poslal jsem k tobě, fka: Přid sem, a posli tě k králi, abys řekl jemu: I proč jsem přišel z Gessur? Lépe mi bylo ještě tam zůstatí. Protož nyní nechat uzřím tvář královu. Pakliť jest na mně nepravost, necht mne rozkázat zabítí.

33. Tedy přišel Joáb k králi a oznámil to jemu. I povolal Absolona. Kterýž přišel k králi, poklonil se na tvář svou až k zemi před ním. I polbil král * Absolona. *Luk.15,20.

KAPITOLA 15.

Absolonovo lastivé v království otcovo se uvázání. 14. Davidovo před ním ujiti.

I stalo se potom, že sobě najednal Absolon * vozů z koní a paděsát mužů, kteříž by běhali před ním. *I.Kral.1,5.

2. A vstavaje ráno Absolon, stával u cesty při braně, a každého muže, kterýž máje při, šel k králi pro rozsouzení, povolával Absolon, říkaje: Z kterého jsi ty města? A když mu odpověděl: Z toho a z toho poklonil Izraelského jest služebník tvůj.

3. Řekl jemu Absolon: Ille, tvá pře výborná jest a pravá, ale kdo by tě vyslyšel, není žádného u krále.

4. Říkal také Absolon: Ó kdyby mne kdo ustanovil soudcím v zemi této, aby ke mně chodil každý, kdož by měl nesáz a při, a domáhal bych jemu k spravedlnosti.

5. Ano i když někdo přicházel, klaněje se jemu, vztáhl ruku svou, a uchopě ho, polbil jej.

6. Činival pak Absolon tím způsobem všemu Izraelovi, kterýž pro rozsuděk přicházel k králi; a tak obracel k sobě Absolon srdce mužů Izraelských.

7. Stalo se také po čtyřiceti letech, že řekl Absolon k králi: Necht jdu, prosím, a splním slib svůj v Hebronu, kterýž jsem učinil Hospodinu.

8. Nebo byl učinil slib služebník tvůj, když jsem bydlil v Gessur

v Syrii, fka: Jestliže mne zase kdy přivede Hospodin do Jeruzaléma, tedy službu jemu učiním.

9. Jemuž řekl král: * Jdi, u pokojí. Kterýžto vstav, odšel do Hebronu. *I.Sam.30,42.

10. I poslal Absolon špehéře do všech pokolení Izraelských, aby řekli: Když uslyšíte zvuk trouby, reče: Kraľujet Absolon v Hebronu.

11. S Absolonem pak šlo dvě stě mužů z Jeruzaléma pozvaných, ale šli v upřímnosti své, aniž co o tom věděli.

12. Poslal také Absolon pro * Achitofele Gilonského, rádce Davida, aby přišel z města svého, když měl obětovati oběti. I stalo se spiknutí veliké, nebo lidu ustavičně přibývalo Absolonovi. *E.23,34.

13. V lom přišel posel k Davidovi, fka: Srdce Izraelských obrátí-lo se po Absolonovi.

14. Tedy řekl David všechněm služebníkům svým, kteříž byli s ním v Jeruzalémě: * Vstaňte a utečme, sic jinak nemohli bychom ujiti tvář Absolonovy. Pospěšte, nezastihl nás a neuvažil na nás zlého a nepohubil města ostrosti měce. *Z.3,1.

15. I řekli služebníci královští králi: Což by koli zvolil pán náš král, teď jsme služebníci tvoji.

16. A tak vyšel král se vsi svou čelědi psky; toliko zanechal král desíti ženin, aby doma hřídaly.

17. Když pak vyšel král a všechny lid psky, postavili se na jednom místě zdaleka.

18. I šli všickni služebníci při něm; též všickni * Cheretejští a všickni Peletejští, i všickni Gitejští, šest set mužů, kteříž přišli psky z Gát, šli před králem. *E.8,18.

19. Tedy řekl král k Ittai Gitejskem: Proč ty také jdeš s námi? Navrát se a zůstaň při králi; nebo cizozemec jsi, kterýž se lidí zase odběřes k mluvsvěmu. *E.13,2.

20. Nedávnoš přišel, a již bych dnes tebou pohnouil měl, abys s námi chodil; jáť zajisté půjdu, kdež mi se nahodí. Navrátíš se a zprovod zase bratří své, a budíš s tebou mírosrdensví a pravda.

21. Odpovídaje pak Ittai králi, řekl: Živť jest Hospodin a živť jest pán můj král, že * na kterémkoli místě bude pán můj král,

buď mrtvev aneb živ, tuť bude i služebník tvůj. *Nuc.1,16,17.

22. I řekl David k Ittai: Podiž a přejdi. I přešel Ittai Gitejský a všickni muži jeho, i všecky dítky, kteříž byly s ním.

23. Tedy plakala všecka země hlasem velikým, i všecken lid přecházející. A tak přešel král potok Cedron; i * všecken lid přešel proto cístě vedoucí na poušť. *Jan.18,1.

24. A aj, byl také Sádoch a všickni Levitové s ním, nesouce truhlu smlouvy Boží; i postavili truhlu Boží. Šel pak i Abiatar, a stál, dokudž všecken ten lid nepřešel z města.

25. I řekl král Sádochovi: Dones zase truhlu Boží do města. Jestliže najdu milost před očima Hospodinovýmá, přivedet mne zase, a ukážeť mi ji i přibytěk svůj.

26. Pakliť řekne takto: Neřbís mi se, aj, teď jsem, * necht mi učini, což se mu dobrého vidi. *E.10,12.

27. Řekl ještě král Sádochovi knězi: Zdáliž ty nejsi vidoucí? Navrátíš se do města u pokojí. Ach, maas pak syn tvůj, a Jonata syn Abiataruv, dva synové vaši, budou s vámi.

28. Ille, já pobudu na rovinách pouště, dokudž nepřijde posestvi od vás, skrze něž by mi oznámeno bylo.

29. A tak donesl zase Sádoch a Abiatar truhlu Boží do Jeruzaléma, a zůstali tam.

30. Ale David šel vzhůru k vrchu horj Olivetské, vstupuje * a pláče, máje přikrytou hlavu svou; šel pak bos. Všecken také lid, kterýž byl s ním, přikryl jeden každý hlavu svou, a šli, ustavičně plačíce. *I.Sam.30,4.

31. Tedy povědino Davidovi, že Achitofel jest s těmi, kteříž se spikli s Absolonem: I řekl David: Zruš, prosím, ó Hospodine, radu Achitofelovu.

32. I stalo se, jakž přišel David na vrch horj, aby se tam pomodlil Bohu, aj, potkal se s ním Chusai Archilský, máje rozířžené roucho své a hlavu prsti posypanou.

33. I řekl jemu David: Půjdeš-li se mnou, budeš mi břemem.

34. Pakli se navrátíš do města a tyvm budu, ó králi, služebníkem a zajisté otce svého byl jsem již zdávna, již pak tudu služebníkem tvým, tedy zrušís radu Achitofelovu.

35. Však tam budou s tebou Sádouch a Abiatar kněží. Protož cožkoli uslyšíš z domu králova, oznámíš Sádouchovi a Abiatarovi kněžím.
36. Ať, tam s nimi jsou dva synové Jejjich, Achimaas Sádouchův a Jonáta Abiatarův, po nichž mi vzkážete, což byste koli uslyšeli.
37. Šel tedy Chusai, * přítel Davidův do města; Absolon také přijel do Jeruzaléma. *1 Par. 27. 38.

KAPITOLA 16.

Mříbozet osočen u Davida. 5. Semei zlofečil král. 14. Chusai přišel k Absolonovi. 20. Nešlechtnost Absolónova.

A když David sešel maličko s vrchů, ať Siba * služebník Mříbozetův vyšel proti němu, se dvěma osly osedlanými, na nichž nesl dvě stě chlebě, a sto hroznů suchých, a sto hrud figů, a nádobu vína. *k. 9. 2.

2. I řekl král Siboovi: K čemu jsou tyto věci? Odpověděl Siba: Oslové pro čeled královskou k jídle, chlebě pak a figy, aby jedli služebníci, a víno, aby se napili. Kdož by ustal na poušti.

3. Opět král řekl: Kdež jest pak syn pána tvého? Odpověděl * Siba králi: Ať, zůstal v Jeruzalémě, nebo řekl: Dnes navrátí mi dům Izraelský království otce mého. *k. 19. 27.

4. Řekl ještě * král Sibovi: Ať, tvěř jsou všechny věci, kteréž má Mříbozet. Jemuž řekl Siba s poklonou: Nechat vřáducky tak nalám milost před očima tvými, pane můj králi. *k. 19. 28.

5. Tedy bral se král David do Bahurim, a ať, vyšel odtud muž z čeledi domu Saulova, jehož jméno bylo Semei, syn Gerův, kterýžto * vždy jde, zlofečil.
6. Ano i kamením házel na Davida, a na všechny služebníky krále Davida, ačkoli všecken lid a všickni udatní byli po pravici jeho i po levici jeho.

7. A takto mluvil Semei, * když mu zlofečil: Vydi, vydi, vražděníče a nešlechtniče. *11. M. 22. 28.
8. Obrátil jest na tebe Hospodin velikou krev domu Saulova, na jehož jsi místě kraloval, a dal Hospodin království v ruku Absolóna syna tvého. A ať, již se vidíš v svém neštěstí, nebo jsi vraždělník.
9. I řekl Abizai syn Sarvie králi:

I proč zlofečí tento mrtvý pes pánu mému králi? * Necht' jdu mandle a setnu mu hlavu. *1 Sam. 26. 3.

10. Ale král řekl: * Co vám do tohoho, synové Sarvie, že zlofečí? Povězť Hospodin jemu rozkázal: Zlofeč Davidovi, i kdož by směl říci: Proč tak činíš? *k. 18. 22.

11. Řekl ještě David k Abizai i ke všecním služebníkům svým: Ať, syn můj, kterýž pošel z života mého, hledá beživotí mého, čím více nyní tento syn Jemini? Nechte ho, ať zlofečí, nebo jemu rozkázal Hospodin.

12. Snať popatří Hospodin na ssouzení mé, a odplatí mi Hospodin dobrým za zločeství jeho dnes.

13. A tak šel David a muži jeho cestou. Semei také šel po stráni hory naproti němu, a jde, zlofečil a házel kamením proti němu a zmlítal prachem.

14. I přišel král a všecken lid, kterýž byl s ním, ustaly, a odpovídali mu.

15. Absolon pak i všecken lid Izraelský přišli do Jeruzaléma, a Achitofel s ním.

16. A když přišel Chusai Architský přítel * Davidův k Absolonovi, řekl Chusai Absolonovi: o Živ bud král, živ bud král.

17. Tedy řekl Absolon k Chusai: Toliž jest vděčnost tvá k příteli tvému? Pročž jsi neseš s přítelům svým?

18. Odpověděl Chusai Absolonovi: Nikoli, ale kohož vyvolil Hospodin a lid tento i všickni muži Izraelský, toho budu a s tím zůstanu.
19. Přesto komuž bych já sloužiti měl? Zdáli ne synu jeho? Jakož jsem sloužil otci tvému, tak sloužiti budu tobě.

20. Řekl pak Absolon Achitofelovi: Radtež, co máme činiti?
21. Odpověděl Achitofel Absolonovi: Vejdí k ženinám otce svého, kterýchž * zanechal, aby hltaly se zošklivil otci svému, a zsilí se ruce všech, kteréž jsou s tebou. *k. 15. 16. 01 Sam. 13. 4.

22. A protož rozbili Absolonovi stan na paláci. I * všel Absolon k ženinám otce svého před očima všeho Izraele. *k. 12. 11.

23. Rada pak Achitofelova kie-

rouž dával toho času, byla, jako by se kdo doptával na řeč Boží. Taková byla každá rada Achitofelova, jakož u Davida tak u Absolóna.

KAPITOLA 17.

Rada Achitofelova Absolonovi dána, 5. od Chusai zrušena.

Řekl ještě Achitofel Absolonovi: Necht' medle vyberu dvanácte tisíc mužů, abych vstana, * honil David, a noci této. *Z. 1. 11.

2. A dostihna ho, dokudž jest ustaly a zemdlené má ruce, předěsim jej, a uteče všecken lid, kterýž jest s ním, i zamorduji krále samého.

3. A tak obrátím všecken lid k tobě: nebo jako bych je všechny obrátil, když zhvne ten muž, kteréhož ty hledáš. O lid ty se nic nestarej.

4. I libila se ta řeč Absolonovi i všecním starším Izraelským.

5. A však řekl Absolon: Zavolej sem hned Chusai Architského, abychnom slyšeli, co i on mluví k tobě.

6. Když pak přišel Chusai k Absolonovi, mluvil k němu Absolon, řka: Takto mluvil Achitofel. Máme-li učiniti vedle řeči jeho, čili nic? Pověz ty.

7. Tedy řekl Chusai Absolonovi: Nenit' dobrá rada, kterouž dal Achitofel nyní.

8. Dáte mluvit Chusai: Ty vši o otci svém i mužích jeho, že jsou udatní, k tomu zjiřeni na mysli, jako nedvědice osiřelá v poli. Nadej otec tvůj jest muž válečný, kterýž nebude nocovati s lidem.

9. Nырбрз nyní spíše v záloze stojí v nějaké jeskyni, aneb v některém jiném místě. I stalo by se, jestliže by kteří padli z těch rýpůch při začátku, že každý, kdož by o tom uslyšel, řekl by: Stala se porážka v lidu, kterýž postoupil po Absolonovi.

10. A tak by i silných reků srdce, kteréž jest jako srdce lva, škodlivě osláblo: nebo vi všecken Izrael že jest zmužilý otec tvůj, a silní ti, kteréž jsou s ním.

11. Ale radim, abys, shromáždě k sobě všecken Izrael od Dan až do Bersabě, kterýž v množství jest jako píseň při moři, ty sám životně vyhlá k boji.

12. A tak potáheme proti němu, na kterém by koři místě nalazen býti mohl, a případněme na něj,

jako padá rosa na zemi: i nepozná staneť z něho, totiž ze všecn mužů, kteréž jsou při něm, ani jednoho.
13. Jestliže by se pak shrnul do města, snesou všecken lid Izrael skv k tomu městu provazy, a vrhneme je až do potoka, tak aby tam ani kaménka nebylo lze najíti.

14. I řekl Absolon a všecní muži Izraelski: Lepší jest rada Chusai Architského, než rada Achitofelova. Hospodin zajisté to způsobil, aby zrušena byla rada Achitofelova, kteráž sic dobrá byla, aby tak uvedl Absolon na Absolóna zlé věci.

15. Oznámil pak to Chusai Sádouchovi a Abiatarovi kněžím: Tak a tak radil Achitofel Absolonovi a starším Izraelským, ale já takto a lakto jsem radil.

16. Nyni tedy pošlete rychle a oznamte Davidovi, řkouce: Nežůstávej přes noc na rovinách pouště, ale přeprav se bez meškání, aby snad nebyl sehlcen král i všecken lid, kterýž jest s ním.

17. Jonáta pak a Achimaas stáli u studnice * Rogel. I šla tam děvčka a poveděla jim, aby oni jidouce, oznámili to králi Davidovi; nebo nesměli se ukázati aneb viti do města. *1 K. 14. 9.

18. A však uzeřel je služebník, a oznámil Absolonovi. Pročž odšedse oba rychle, vešli do domu muže v Bahurim, kterýž měl studnici na dvoře svém. I spustili se do ní.

19. A žena vztaví piachtu, rozestřela ji na vrch studnice, a nasypala na ni krup. A tak nebyla ta věc spatřna. *10. 2. 4.

20. Nebo když přišli služebníci Absolonovi k ženě do domu a řekli: Kde jest Achimaas a Jonáta? Odpověděla jim žena: Přesliť jsou ten potok. Hledávejte tedy a nic nenačtete, navrátíli se do Jeruzaléma.

21. A když oni odešli, tito vystoupívše z studnice, šli a oznámili králi Davidovi a řekli jemu: Vstaňte a přepravte se rychle přes vodu, nebo toto radil proti vám Achitofel.
22. Protož vstav David a všecken lid, kterýž byl s ním, připravili se přes Jordán. Prvé než se rozedmlilo; a * nežůstal ani jeden, ješto by se nepřepравil přes Jordán. *Z. 42. 7.

23. Tedy Achitofel vida, že se nestalo vedle rady jeho, osedlal osla, a vstav, odjel do domu svého, do města svého. A * učiniv pořizení

v čeledi své, oběsil se a umřel; i pochován jest v hrobě otce svého.

24. David pak byl již přišel do Mahanaim, když se Absolon přepravil přes Jordán, on i všecken lid Izraelský s ním.

25. A tu ustanovil Absolon * A-mazu místo Joába nad vojskem. (Byl pak Amaza syn muže, jehož jméno bylo leira Izraelský, kterýž šel k Abigail, dceri Náchas, sestře Sarvie matky Joabovy.) *k.19,13.

26. I položil se Izrael a Absolon v zemi Galád.

27. Stalo se pak, když přišel David do Mahanaim, že Sobi syn Náchas z Rabbat synů Ammon, a Machir syn Amielův z Lodebar, a * Barzillai Galádský z Rogelim, *f.k.17,27.

28. Lůže, číše a nádoby hliněné, též pšenice, ječmene, mouky, krup, bobu, sócovice a pražmy.

29. Ano i medu, másla a ovcí i syrtů kravských přinesli Davidovi a lidu, kterýž s ním byl, aby jedli. Nebo řekl: Lid ten jest hladovítý a * ustaalý, i žíznmý na te pouští. *k.19,2.

KAPITOLA 18.

Porážka lidu Izraelského 9. a smrt Absolonova.

Setl pak David lid, kterýž měl s sebou, a ustanovil nad nimi hejtmany a seňky.

2. I uvedl David třetinu lidu v správu Joabovu, a třetinu v správu Abizai syna Sarvie, bratra Joábova, a třetinu v správu * Ittai Gittjského. A řekl král lidu: I jáť také poláhnou s vámi. *k.15,19.

3. Ale lid řekl: Nikoli nepotáhneš; nebo jestliže bychom i utíkali, nebudou na to velmi dbáti, aniž, by nás i polovíci zbil, budou toho velmi vážit. *Ty sám* zajisté jsi jako z nás deset tisíců, protož lépe bude, abys nám byl v městě ku pomoci.

4. I řekl jim král: Což se vám za dobré vidí, učiním. Tedy stál král v brány, a všecken lid vycházel po stu a po tisíce.

5. Příklad pak král Joábovi a Abizai a Ittai, řka: * Zacháztež s mi pěkně s synem Absolonem. A všecken lid slyšel, když příkázoval král všechněm hejtmánům o Absolonovi. *v.12.

6. A tak vytáhl lid do pole proti lidu Izraelskému, a byla bitva v lese Efraim.

7. I poražen jest tu lid Izraelský od služebníků Davidových, a stala se tu porážka veliká v ten den až do dvaceti tisíců.

8. Nebo když ta bitva rozšířila se po vsi krajine, více pohubil lidu les, nežli jich požral měc toho dne.

9. Potkal se pak Absolon s služebníky Davidovými. Kterýžto Absolon jel na mezku, (i poděsil mezek pod hustý dub veliký,) a uvázl za hlavu v stromu tom, tak že visel mezi nebelem a zemí. Ale mezek, kterýž pod ním byl, cdběhl pryč.

10. To uzřev jeden, oznámil Joábovi, řka: Hle, viděl jsem Absolona, an visí na dubě.

11. I řekl Joáb muži, kterýž mu to oznámil: Aj, viděš. Pročež jsi ho tam nesrazil na zem? A já byť bych povinen dáti deset lotů stříbra a pás rytířský jeden.

12. Odpověděl muž ten Joábovi: A já, bych i odedčených měl na ruce své tisíc lotů stříbra, nevztáhl bych ruky své na syna králova; nebo isme slyšeli, kterak příkázal král tobě a Abizai a Ittai, řka: * Setřte všickni syna mého Absolona; *v.5.

13. Leč bych se dopustiti chtěl sám proti duši své nepravosti. Ale nebyvát nic taino před králem, a ty bys sám proti mně stál.

14. I řekl Joáb: Nebudut se tu meškati s tebou. Protož vzav tři kopí do ruky své, vrazil je do Absolona, an ještě živ byl na dubě.

15. A obskočivše Absolona deset služebníků, oděněm Joabových, bili jej a zabili.

16. V tom * zatroubil Joáb v troubu. I vrátil se lid od honění Izraele; nebo zdržel Joáb lid. *k.2,28.

17. A vzavše Absolona, uvrhl jej v tom lese do jámy veliké, a name-tali na něj bromađu kameni velmi velikou. Ale všecken Izrael zutíkal jeden každý do stanů svých.

18. (Absolon pak vzal byl a vzdvihl sobě za života svého sloup v údolí královském; nebo byl řekl: Nemám syna, aby zůstala památ' jména mého. Protož nazval ten sloup jménem svým, kterýž slove místo Absolonovo až do dnešního dne.)

19. Tedy Achimaas syn Sadochův řekl: Medle, necht běžím, abych

piv do horního pokoje na bráně, plakal a jda, mluvil takto: Synu můj Absolone, synu můj synu můj Absolone! O kdybych byl umřel za tebe, Absolone synu můj, synu můj!

KAPITOLA 19.

Joáb domlouval se na Davida. 10. David zase převezen i přitjat za krále.

I oznámeno jest Joábovi: Aj, * král plácá a naříká pro Absolona. *k.18,33.

2. Pročež obrátilo se to vysvobození toho dne v kvělení všemu lidu; nebo slyšel lid v ten den, že bylo praveno: Zámutek má král pro syna svého.

3. A tak kradl se lid toho dne, cházaje do města, jako se krade lid, když se stydí, utíkaje z boje.

4. Král pak zakryl tvář svou, a kritičel král hlasem velikým: Synu můj Absolone, Absolone synu můj, synu můj!

5. Tedy všed Joáb k králi do domu, řekl: Zahanbil jsi dneš tváři všech služebníku svých, kteříž vysvobodili život tvůj dnes, a život synů tvých i dcer tvých, a život žen tvých i život ženin tvých,

6. Mluje ty, kteříž tě mají v ne-návisti, a v nenávisti mají ty, kteříž tě milují; nebos dokázal dnes, že sobě nevážíš hejtmánů a služebníků. Shledat' jsem to zajisté dnes, že kdyby byl Absolon živ zůstal, bychom pak všickni dnes byli pobiti, tedy dobře by se tobě to líbilo.

7. Protož nyní vstana, vyjdi, a mluv ochotně k služebníkuům svým; nebo přísahám skrze Hospodina, jestliže nevyjdeš, žeť nezůstane žádný s tebou této noci, a tof bude tobě horší, nežli všecky zlé věci, kteréž na tebe přišly od mlá-dosti tvé až dosavad.

8. A tak vstav král, posadil se v bráně. I povědno bylo všemu lidu těmito slovy: Aj, král sedí v bráně. I přišel všecken lid před oblčej krále, ale * lid Izraelský byl zutíkal jeden každý do svých stanů. *k.18,17.

9. Tedy všecken lid hádal se ve-spolně ve všech pokoleních Izraelských, a pravili: Král vytrhl nás z ruky nepřátel našich, a tentíž vytrhl nás z ruky Filiistinských, a ted nyní utekl z země před Absolonem.

10. Absolon pak, kteréhož jsme pomazali sobě, zahynul v boji. Ny- ni tedy, proč zanedbáváte přivésti zase krále?

11. Protož král David poslal k Sádochovi a Abiatarovi kněžím, s tě- mítto slovy: Mluvíte k starším Jud- ským, řkouce: Proč máte býti poslední v uvedení zase krále do domu jeho? (Nebo řeč všeho lidu Izraelského donesla se krále o uvedení jeho do domu jeho.)

12. Bratři moji, jste kost má a tělo mé i ste; proč tedy máte býti poslední v uvěctění zase krále?

13. A Amazovi také rcete: O Zda- to ať mi učiní Bůh a toto přidá, jestliže nebudeš hejltmanem vojska přede mnou po všechny dny na místo Joába.

14. I naklonil srdce všech mužů Judských, jako muže jednoho, aby poslali k králi, řkouce: Navrátíš se ty i všickni služebníci tvoji.

15. Tedy navrátil se král, a přišel až k Jordánu. Lid pak Judský byl přišel do Galgala, aby se bral vstříc králi, a převedl jej přes Jordán.

16. Pospíšil * také Semei syn Ge- ruy, syna Jemini, kterýž byl z Ba- hurim, a vyšel s lidem Judským vstříc králi Davidovi.

17. A tisíc mužů bylo s ním z Be- niamin, * Siba také služebník do- mu Davidova, s patnácti syny svými, a dvadcať služebníků jeho s ním, přepravili se přes Jordán před krále.

18. I přeplovili loď, aby převezli se jemu libito. Semei pak syn Ge- ruy padl před králem, když se přepraviti měl přes Jordán.

19. A řekl králi: Nepočítej mi pán, můj nepravosti, a nezpomínej, co neprávě * učinil služebník tvůj toho dne, když vyšel pán můj král z Jeruzaléma, aby to měl skládati král v srdci svém.

20. Něboť zná služebník tvůj, že zhrěšil, a ať, přišel jsem dnes prvý, než kdo ze vsí čeledi Joze- fovy, abych vyšel vstříc pánu své- mu králi.

21. I odpověděl Abizai syn Sarvie a řekl: A což nebude zabít Se- mei, proto že zlořečil pomazanému Hospodinovu?

22. Ale David řekl: * Co vám do toho, synové Sarvie, že jste mi dnes odporní? Dnes-liž má zabít býti někdo v Izraeli? Nebo zdalíž

nevím, že dnes jsem králem nad Izraelem.

23. Tedy řekl král k Semei: Ne- umřeš. I * přisáhl mu král.

24. Miffibozet také * vnuč Saulův vyjel vstříc králi. (Neosetřoval pak byl noh svých, ani brady nespra- voval, ani šatu svých nebral od toho dne, jakž byl odesl král, až do dne, když se navrátil v pokoji.)

25. A když přišel do Jeruzaléma, vyšel vstříc králi. I řekl jemu králi: Proč jsi neodšel se mnou, Miffibozete?

26. Kterýž odpověděl: Pane můj králi, služebník můj oklamal mne. Řeklť byl zajisté služebník tvůj: Osedlám sobě osla, abych vsedna na něj, bral se s králem, proto že jest kulhavý služebník tvůj.

27. I * osočil služebníka svého u pá- na mého krále, ale pán můj král jest jako anděl o Boží, učinilž tedy, což se dobrého vidí.

28. Nebo všickni z domu otce mé- ho byli isme hodni smrti před pá- nem svým králem, a však jsi za- sadil služebníka svého mezi ty, kteříž jedl chleba stolu tvého. K če- muž bych více právo měl, a oč se více na krále domlouvai?

29. Jemuž řekl král: Proč šířis řeč svou? Vyřkl jsem. Ty * Siba rozdělte se statkem.

30. Ještě řekl Miffibozet králi: Třebas nechť všecko vezme, když se jen navrátil pán můj král v po- koj do domu svého.

31. Ano i * Barzillai Galádský vy- šel z Rogelim, a přepravil se s krá- lem přes Jordán, aby ho zpravdčil za Jordán.

32. Byl pak Barzillai velmi starý, maje osmdesát let, kterýž * o- patrovat krále stravou, když obý- val v Mahanaim; nebo byl člověk bohatý velmi.

33. I řekl král k Barzillai: Poč se mnou, a chovai tě budu při sobě v Jeruzalémě.

34. Ale Barzillai odpověděl králi: Jacíž jsou dnové věku mého, a- bych šel s králem do Jeruzaléma?

35. V osmdesátí letech jsem dnes. Zdalíž mohu rozeznati mezi dob- rým a zlým? Zdalíž okušením ro- zezná služebník tvůj, co bych jedl a co bych pil? Zdalíž posloucháti mohu již hlasu zpěváků a zpěva- kyni? Proč by tedy služebník tvůj

2. A tak všickni muži Izraelsí odstoupili od Davida za Sebou synem Bichri, ale muži Judští při- drželi se krále svého od Jordánu až do Jeruzaléma.

3. David pak přišel do domu své- ho do Jeruzaléma. A vzal král deset ženin, kterýchž byl nechal, aby hlídaly doma, a dal je pod stráž, a choval je, ale nevcházel k nim. A zůstaly zavěšené až do dne smrti své v vdovství.

4. Potom řekl král Amazovi: Svo- lej mi muže Judské do třetího dne, ty také se tu postav.

5. A tak odesl Amaza, aby svolal lid Judský, ale prodil mimo ur- čitý čas, kterýž mu byl uložil.

6. Protož řekl David Abizai: Již nyní huře nám činiti bude. Seba syn Bichri, nežli Absolon. Vezmi služebníky pána svého, a hoť jej, aby sobě nenalezl měst hrozených, a tak ušel by nám s očí.

7. Tedy táhli za nim muži Joáb- ovi, i Cheretejšti, i Peletejšti, a vši- ckni udatní vytáhli z Jeruzaléma, aby honili Sebu syna Bichri.

8. A když byli u kamene toho velkého, kterýž jest v Gabaon, Amaza potkal se s nimi. Joáb pak byl opasan po sukni, v kterouž byl oblečen, na niž také měl připsá- ny měč k bedrám v pošvě své, kterýž snadně vytrhnouti i zase vstrčiti mohl.

9. I řekl Joáb Amazovi: * Dobře- li se máš, bratře můj? A ujal Joáb pravou rukou Amazu za bradu, aby ho políbil.

10. Ale * Amaza nešetřil se meče, kterýž byl v ruce Joabově. I o- rral ho jim pod patě zebro, a vy- kyd střeva jeho na zem jednou ranou, a umřel. I honili Joáb a Abizai, bratr jeho, Sebu syna Bichri.

11. Tedy stojí tu jeden podlé ně- ho z služebníků Joabových, řekl: Kdokoli přeje Joabovi, a kdokoli drží s Davidem, jdi za Joabem.

12. Amaza pak válel se ve krvi prostřed cesty. A vida onen, že se zastavoval všecken lid, odvěkl A- mazu s cesty do pole a uvrhl na něj roucho, vida, že každý, kdož šel mimo něj, zastavoval se.

13. A když byl odvečen z cesty, šel jeden každý za Joabem, aby honili Sebu syna Bichri.

14. (Kterýžto prošel všecka pok- leni Izraelská do Abel Betmaacha

děle býti měl břemenem pánu své- mu králi?

36. Malice ještě půjde služebník tvůj za Jordán s králem; nebo proč by mi se takovou odplatou král odplacovati měl?

37. Nechť se navráti, prosim, služebník tvůj, ať umru v městě svém, kdež jest hrob otce mého a matky mé. Ať, služebník tvůj Chimham půjde se pánem svým králem, jemuž učiníš, cožž se dobrého viděti bude.

38. I řekl král: Dobře, nechť jde se mnou Chimham, a učinim je- mu, což se tobě za dobrě viděti bude; nadto čehožkoli požádáš ode mne, toť učinim.

39. A když se přepravil všecken lid přes Jordán, král také pře- pravil se. I políbil král Barzillai a požehnal ho, kterýžto navrátil se na místo své.

40. A tak bral se král do Galgala a Chimham s ním; všecken také lid Judský provázeli krále, též i polovice lidu Izraelského.

41. A ať, všickni muži Izraelsí přišedše k králi, řekl jemu: * Proč jsou to ukradli bratři naši, muži Juda, a převedli krále a čeled je- ho přes Jordán, i všechny muže Davidovy s ním?

42. I odpověděl všickni muži Judští mužům Izraelským: Proto že král jest příbuzný náš. A proč se hněvate o to? Zdalíž nás za to král pokrmu opatroval? Zdalíž nám jaké dary dal?

43. Odpovídajice pak muži Izrael- ští mužům Judským, řekl: Deset dílt máme v králi, a protož i v Da- vidovi máme více nežli vy. Pročž tedy málo jste nás sobě vážili? Zda- liž jsme my prvě o to nemluvíli, a- bychom zase přivedli krále svého? Ale tvrdší byla řeč mužů Judských nad řeč mužů Izraelských.

KAPITOLA 20.

Odůvěření lidu Izraelského od Davida.

8. Smrt Amaz; 22. a Seby.

Přišel pak tu náhodou člověk * ne- šlechtný, jehož jméno bylo Seba, syn Bichri, muž Jemini. Ten za- troubil v troubu a řekl: Nemáme my dluh v Davidovi, ani dědicví v synu Izai; obrat se jeden každý k stanům svým, ó Izraeli.

* I Sam. 25, 17, 26.

se všechněmi Berejskými, kteříž byli shromáždili a šli za ním.)
 15. A přitáhše, obléhli jej v Abel Betmaacha, a udeřili násyp proti městě, kteréž se bránilo z baští; všecken pak lid, kterýž byl s Joábem, usiloval podvrátiti zed.
 16. V tom zvolala jedna rozumná žena z města: Slyšte, slyšte! Řcete medle Joábovi: Přistup sem, a budu s tebou mluvití.

17. Kterýž když k ní přistoupl, řekla žena: Ty-li jsi Joab? Odpověď: Jsem. I řekla jemu: Poslyš slova služebnice své. Odpověděli: Slyšim.

18. Protož mluvila, řkuci: Takť jsou rozmlouvali hned s potátku, řkouce: Bez pochyby žeť se ptáti budou Abelských, a tak se spravi.
 19. Jáť jsem jedno z pokojných a věrných Izraelských, ty pak usluješ zkaziti město, a to ještě hlavní město v Izraeli. I pročez usiluješ sehlititi dědiciví Hospodinovo?

20. Tedy odpověděli Joáb a řekl: Odstup, odstup to ode mne, abych sehlititi a zkaziti chtěl.

21. Nemf toho, ale muž s hory Elraim, jménem Seba, syn Bichri, pozdvihl ruky své proti králi Davidovi. Vydeje ho samého, a odtrhneť od města. I řekla žena Joábovi: Hle, hlava jeho vyvržena bude tobě přes zed.

22. A tak zjednala to žena ta u všeho lidu moudrosti svou, že stavše hlavu Seby syna Bichri, vyhodili ji Joábovi. Kterýžto * když zatroubil v troubu, rozešli se od města jeden každý do stanu svých. Joáb také vrátil se do Jeruzaléma k králi.
 *k.2.28; 18, 16.

23. Byl pak Joáb * představen všemu vojsku Izraelskému, a Banaiás syn Joiaduv nad Cheretejskými a Feletejskými.
 *k.8, 16.

24. Tež Aduram byl nad platy, a Jozafat syn Achiluduv byl kanclířem,
 25. A Seiaš písařem, Sádoch pak a Abiatar byli kněžimi.
 26. Ilira také Jairský byl knížetem Davidovým.

KAPITOLA 21.

Hlad veliký za časa Davidova, 15. a čtyř vltky jeho.

Byl pak hlad za dnů Davidových tři léta pořád. I hledal David tváři Hospodinovy. Jemuž řekl

Hospodin: Pro Saula a pro dům jeho vražedný, nebo zmordoval Gabaonitské.

2. Tedy povolav král Gabaonitských, mluvil k nim. Gabaonitsi pak nebyli z synu Izraelských, ale z ostatků Amorejských, jimž ačkoli byli synové Izraelsi * přisahou se zavázati, však Saul usiloval je vypléniti, v horlivosti své pro syny Izraelské a Judske.)
 *Joz.9, 15, 18.

3. A řekl David Gabaonitským: Což vám učiním a čím vás spočinim, abyste dobrořečili dědiciví Hospodinovu?

4. Odpověděli jemu Gabaonitsi: Není nám o stříbro ani o zlato činiti s Saulem a domem jeho, ani o bezživoti někoho z Izraele. I řekl: Cožkoli dítě, učinim vám.

5. Kterýž řekl králi: Muže toho, kterýž vyhubil nás, a kterýž ukládal o nás, vyhladíme, aby ne-zůstal v žádných kontinách Izraelských.

6. Nechtť jest nám dáno sedm mužů z jeho synů, a * zvěsíme je Hospodinu u Gabaa Saulova, kteréhož byl vyvolil Hospodin. I řekl král: Já dám.
 *IV. 25, 4.

7. Odpustil pak král Mifibozetovi synu Jonaty, syna Saulova, * pro přisahu Hospodinovu, kteráž byla mezi nimi, mezi Davidem a Jonatou synem Saulovým.
 *I Sam. 18, 3.

8. Ale vzal král dva syny * Rizpy dcery Aja, kteréž porodila Saulovi Armona a Mifibozeta, a pět synů sestry Mikol dcery Saulovy, kteréž byla porodila o Adrielovi synu Barzilai Molatitského.
 *k.3, 7. of Sam. 18, 19.

9. I vydal je v ruku Gabaonitských, kteréž zvěsili na hoře před Hospodinem. A tak kleslo těch sedm spolu, a zbiti jsou při začátku žně, když počínali žiti jěmence.

10. Rizpa pak, dcera Aja, vzavši žini, prostrela ji sobě na skále při začátku žně, dokudž nepřšel na ně déšť s nebe, a nedala plátek nebeským seřati na ně ve dne, ani přicházeti zvěři polní v noci.

11. Tedy oznámeno jest Davidovi, co učinila Rizpa dcera Aja, ženina Saulova.

12. Protož odšel David, vzal kosti Saulovy a kosti Jonaty syna jeho od starších Jábés Galád, * kteříž byli je ukradli na ulici Betsan,

kdežto byli je zvěseli Filistinsti v ten den, když porazili Filistinsti Saule v Gélboe.
 *I Sam. 31, 12.

13. Vzal, pravim, odtud kosti Saulovy a kosti Jonaty syna jeho; i kosti těch, kteříž zvěseli jeho, sebrati.

14. A pochovali je s kostmi Saulovy a Jonaty syna jeho, v zemi Beniamin, v Sela, v hrobě Cis otce Hospodina, a od nepřátel svých vysvobozen jsem.

15. Vznikla pak opět válka Filistinských proti Izraelovi. I vytrhl David a služebnici jeho s ním, a šli se s Filistinskými, tak že ustal David.

16. Tedy Izibenob, kterýž byl z synů jednoho obra, (jehož kopti hroť vážil tři sta lotů oceli, a měl připásaný k sobě meč nový,) myslil krbiti Davida.

17. Ale retoval ho Abizai syn Sarvie, a raniv toho Filistinského, zabil jej. Protož mužů Davidovi přisahali, řkouce jemu: Nepujdeš se s námi do boje, abys nezhasil svíce Izraelské.

18. Opět byla válka v Gob s Filistinskými. * Tehdáž Sibbechai Chausatský zabil Saú, kterýž byl z synů téhož obra.
 *I Par. 20, 4.

19. Byla ještě i jiná válka s Filistinskými v Gob, kdež Elchanan syn Jare Oregim Bettémský zabil bratra Goliáše Gittejského, u jehož kopti bylo dřevo jako vratidlo tkadcovské.

20. Potom byla také válka v Gát. A byl tam * muž veliké postavv, kterýž měl u rukou a u noh po šest prstech, všech čtyřmčetřma, a byl také syn toho obra.
 *I Par. 20, 6.

21. Ten když * haněl Izraele, zabil ho Jonata, syn Semmaa bratra Davidova.
 *I Sam. 17, 10.

22. Ti čtyři byli synové jednoho obra v Gát, kteříž padli od ruky Davidovy a od ruky služebníků jeho.

KAPITOLA 22.

Píseň Davidova, v níž on dobrotu Boží slavil a za vysvobození od nepřátel Bohu děkval.

Mluvil pak David Hospodinu slova pisné této v ten den, když ho vysvobodil Hospodin z ruky všech nepřátel jeho, i z ruky Saulovy.

2. A řekl: * Hospodin skála má a hrad můj, i vysvoboditel můj se mnou.
 *Z. 18, 3.

3. Bůh skála má, doufati budu v něho; štíť můj a roh spasení mého, vyvyšení mé a útočiště mé, spasitel můj, kterýž od násili vysvobuje mne.

4. Chvály hodného vyzval jsem Hospodina, a od nepřátel svých vysvobozen jsem.

5. Nebo obléčili mne byly úzkostití smrti, a proudové bezbožných předešli mne.

6. Bolesti smrtelné obstoupily mne, a ostída smrti zachvátila mne.

7. V * úzkosti své vyzval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem, i vyslyšel z chrámu svého hlas můj, a krík můj přišel v úši jeho.
 *Z. 26, 17.

8. Tedy * pohnula se a zatřásla země, základové nebes pohnuli se, a třásli se pro rozhněvání jeho.
 *Z. 18, 8.

9. Dým vycházel z chrpti jeho, * a oheň zářajici z ust jeho, od něhož se uhlí roznítilo.
 *II M. 24, 17.

10. Nakloniv nebes, sstoupil, a mrákota byla pod nohama jeho. I všedl na cherubin a letěl, a spatřim jest na perí větrových.

12. Položil * temnosti vůkol sebe jako stany, shrnulí vod, oblaky husté.
 *Iz. 50, 3.

13. Od blesku obléče jeho rozpálilo se uhlí řevavé.
 14. Hřímal s nebes Hospodin, a Nejvyšší vydal zvuk svůj.

15. Vystřelil i střely, kterýmiž je rozptýlil, a blyskáni, jímž je porazil.
 16. I ukázaly se hlubiny mořské, a odkryti jsou základové okružku, pro zúřivé kárání Hospodinovo, pro dymčhání větru chrpti jeho.
 17. Poslav s výsostí, přijal mne, vytrhl mne z vod velikých.

18. Vysvobodil mne od nepřítel mého silného, od těch, * kteříž mne nenavížděli, ačkoli silnější mne byli.
 *Z. 68, 15.

19. Předstihli mne v den trápení mého, ale Hospodin byl mi podporou.

20. Kterýž vyvedl mne na stranství, vysvobodil mne, nebo sobě oblébil mne.

21. Odplatil mi Hospodin * podle spravedlnosti mé, podle čistoty rukou mých odplatil mi.
 *Job 22, 30.

22. Nebo jsem ostříhal cest Hospodinových, a aniž jsem se bezbožně stříhl Boha svého.
23. Všichni jistě soudové jeho jsou před obličejem mým, a aniž jsem od kterých ustanovení jeho odstoupil.
24. A tak byv dokonaly před ním, šetřil jsem, abych se nedopustil nepravosti.
25. Protož odpalil mi Hospodin podle spravedlnosti mé, vedle čistoty mé před očima jeho.

26. Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládaš, a k upřímnému upříme se máš.
27. K sprostnému sprostně se ukazuješ, a s převráceným převráceně zacházíš.
28. Lid pak souznívá * vysvobodí, a před vysokomýšnými očmi své skloupeš. *Přil.29.29.

29. Ty jistě jsi * svíce má, ó Hospodine. Hospodin jistě osvětluje temnosti mé. *Z.119,108.

30. Nebo v tobě proběhl jsem vojenská, v Bohu svém přeskočil jsem zed.

31. Toho Boha silného cesta jest dokonala, výmluvnosti Hospodinovy přičištěné; onť jest štít všech, kteříž doufají v něho.

32. Nebo * kdo jest Bohem kromě Hospodina? A kdo jest skalou kromě Boha našeho? *12.45,11.

33. Bůh jest síla má i vojska mého, onť působí volnou cestu mou.

34. Činí nohy mé jako lani, a na vysokých místech mých postavuje mne.

35. Cvičí * ruce mé k boji, tak že lámi lucivě ocelivá rukama svýma. *Z.144,1.

36. Nebo dal mi štít spaseení svého, a dobrotivost jeho zvelebila mne.

37. Rozšířil kroky mé podle mnou, aby se nepodvrty nohy mé.

38. Ilonil jsem nepřátele své a zahladil jsem je, a aniž jsem se navrátil, dokudž jsem jich nevyplnil.

39. Dorela jsem je, vhubil a sprostnoul jsem je, tak že nepovstali; i padli pod nohy mé.

40. Ty jistě, Bože, přepásals mne udatnosti k boji, porazils podle mne ty, kteříž povstávají proti mně.

41. Nýbrž dals mi šíji nepřátel mých, těch, kteříž v nenávisti měli mne, a vyplnil jsem je.

42. Ohlédali se, ale nebyl, kdo by vysvobodil, k Hospodinu, ale ne-
vyslyšel jich.

43. I potřel jsem je jako prach země, jako bláto na ulicích potlačil a rozptýlil jsem je.

44. Ty jsi mne * vytrhl z různých lidí mého, zachovals mne, abych byl za hlavu národům; lid neznámý mně sloužil. *Z.18,44.

45. Cizozemci hlahi mi, a jakž zaslechli, usposlechli mne.

46. Cizozemci svadli, a třásli se i v ohradách svých.

47. Živť jest Hospodin, a požehná skála má; protož ať jest vysvobozen Bůh, skála spaseení mého.

48. Bůh silný, kterýž dává mi pomsty a podmaňuje mi lidi.

49. Vyvodíš mne z prostřed ne-
přátel mých, a nad povstávajícími proti mně vyvyšuješ mne, člověka nepravého mne zbavuješ.

50. Protož * chváliť tě budu, Hospodine, mezi národy, a jmenu tvému žalmy zpívati budu. *R.15,9.

51. Onť jest hrad jistého spaseení krále svého, a ten, kterýž činí milosrdenství pomazanému svému Davidovi, i semeni jeho až na věky.

KAPITOLA 23.

Poslední slova Davidova, 8. a jména i počet udaných rekt jeho.

Tato jsou pak poslední slova Davidova: řekl David syn Izai, řekl, pravím, muž, kterýž jest velice zvýšený, pomazany Boha Jakobova, a libý v zpěvích Izraelských.

2. Duch * Hospodinův mluvil skrze mne, a řeč jeho jazykem mým vyřnesena. *Mat.22,43.

3. Rekl mi Bůh Izraelský, mluvil skála Izraelská: Kdo panovati bude nad lidem, brdeť spravdivý, panující v bázni Boží.

4. Rovně jako bývá světlo jitrní, když slunce vychází ráno bez oblačků, a jako moč tepa a dště roste bylina z země:

5. Tak jistě dům můj před Bohem; nebo smlouvu věčnou učinil se mnou, kteráž všelijak upevněna a ostříhana bude. A tot jest věcko mé spaseení a všeliká útěcha, že nic tak vzdělávati se nebudě.

6. Bezbožní pak všickni vyplnění budou jako trní, kteréž rukou brá-
no nebyvá.

7. Ale kdož by se ho chtěl dotknouti, vezme železo a žerd, a neb
ohněm docela spali je tu, kdež
zrostlo.

8. Tato jsou * jména nejudatnějších Davidových: Jošeb Basebet Tachmonský, přední z vudec, jehož rozkoš byla s kopim pojednou udeřiti na osm set ku pobiti jich. *1Par.11,10.

9. A po něm Eleazar syn * Dodi, syna Achochi, mezi třmi silnými, kteříž byli s Davidem, když se opovážili proti Filistinským shromážděným tam k boji, když již byli odtáhli muži Izraelští. *1Par.11,10.

10. Ten vstav, bil Filistinské, až ustala ruka jeho a ostála se při meči. V ten den zajisté učinil Hospodin vysvobození veliké, tak že se lid za ním navrátil, toliko aby kořisti vzebral.

11. Po něm pak byl Samma syn Age Hararský. Nebo když se byli shromáždili Filistinsti v hromadu tu, kdež bylo díl roli poseť šocovici, a lid utekl před Filistinskými:

12. Tedy postavil se u prostřed dílu toho, a vysvobodil jej, a porazil Filistinské. I učinil Hospodin vysvobození veliké.

13. Sstoupili také ti tři z třidcti předních, a přišli ve žni k Davidovi do jeskyně Adulam, když vojsko Filistinské leželo u údolí Reřam.

14. (Nebo David tehdaž byl v pevnosti své, a osazený lid Filistinských byl u Betléma.)

15. Zechtělo * se pak Davidovi vodit, a řekl: Ó by mi někdo dal pítí vody z čisterny Betlémské, kteráž byla u brány, kterouž nesli a donesli k Davidovi. On pak nechtěl ji pítí, ale obětoval ji Hospodinu.

17. A řekl: Nedejž mi toho, ó Hospodine, abych to učinil mě. Zdáž to není krev mužů těch, kteříž šli, opováživše se životu svého? I nechtěl ji pítí. To učinil ti tři silni.

18. Potom Abizai bratr Joábův, syn Sarvie, * byl přední meči, mezi třmi, kterýž pozdvihl kopí svého proti třem stům, kteréž i pobil, a byl z těch tři nejsilovutnější. *Z.21,17.1Par.11,20.

19. Z těch tři on jsa nejsilnější, byl knížetem jeich, a však oněm třem nebyl rovný.

20. Banaiáš * také syn Joiaův, syn muže udatného, velikých činů,

z o Kabsael, ten porazil dva reky Moabské. Tentýž sstoupiv, zabil lva v jamě, když byl snih.

21. Ten také zabil muže Egypťského, muže ku podivení, a měl Egypťsky v rukou kopti. I šel k nemu s holi, a vytrh kopti z ruky toho Egypťského, zabil ho kopim jeho.

22. To učinil Banaiáš syn Joiaův, kterýž také slovooutný byl mezi třmi silnými.

23. A až byl mezi třidcti nejsilavnější, však oněm třem se nevrovnal. I ustanovil ho David nad drabanty svými.

24. Azael * také bratr Joábův byl mezi třidcti těmito: Elchanan syn Dodaův, Betlémský. *1Par.11,26.

25. Samma Charodský, Elika Charodský,

26. Chelez * Faltický, Hira syn Iksé, Tekoitský. *1Par.11,27.28.27,10.

27. Abiezer Anatský, Měbunni Chusatský,

28. Salmón Achochský, Maharai Netofatský,

29. Cheleb syn Baany, Netofatský, Ittai syn Ribai z Gabaa synů Beniamin,

30. Banaiáš * Faratonský, Hadad od potoku Gas, *1Par.11,31.

31. Abialbon Arbatský, Azmavet Barechumský,

32. Eliachba Salbonský, z synů Jasen Jonata,

33. Samma Hararský, Achiam syn Sárar Ararský,

34. Elifelet syn Achasbai Mačatského, Eljam * syn Achiofelu Gilonský, *K.15,12.

35. Chezrai Karmelský, Farai Arbitský,

36. Igal syn Nátanův z Soba, Báni Gádský,

37. Zelek Ammonský, Nacharai Berotský, oděnc Joába syna Sarvie,

38. Hira Itrický, Gareb Itrický, 39. Uriáš * Helejský. Všech třidcti a sedm. *K.11,3.

KAPITOLA 24.

Nečlasmé Davidovo lidu sečtení, 11. a pomsta Boží pro ně.

Tedy opět prchlivost Hospodino-
va popudila se proti Izraelovi; nebo byl ponukl sařan Davida na ně říka: Jdi, sečti lid Izraelský a Judský.

2. Protož řekl král Joábovi, hej! manu vojska svého: Projdi i hned vsecka pokolení Izraelská od Dan

až k Bersabé, a sečtete lid, abych věděl počet jeho.

3. Ale Joáb řekl králi: Přidejž Hospodin Bůh tvůj k lidu, jakž ho koli mnoho, stokrát více, a to aby oči pána mého krále viděly. Ale proč pán můj král jest toho tak žádostiv?

4. A však přemohla řeč králova Joába i knížata vojska. Protož vyšel Joáb a knížata vojska od tvářů královy, aby sešli lid Izraelští.

5. A přepravivše se přes Jordán, položili se při Aroer po pravé straně města, kteréž jest u prostředí potoka Gád, a při Jazer. 6. Potom přišli do Galád a do země dolejší nové, odkudž šli do Dan Jánan a do okolí Sidonského.

7. Přišli také ku pevnosti Týru, a ke všem městům Hevejských a Kananejských; odkudž šli na polehne země Jidské do Bersabé.

8. A když *schodili všecku zemi, přišli po přeběhnutí devíti měsíců a dvaceti dny do Jeruzaléma.

9. I dal Joáb počet sečteného lidu králi. Bylo pak lidu Izraelských osmkrát sto tisíc mužů silných, kteréž mohli vytrhnouti meč k bitvě. Mužů také Jidských pětkrát sto tisíc.

10. Potom padlo to téžce na srdce Davidovi, když již sešli lid. I řekl David Hospodinu: * Zhrěšil jsem těžce, že jsem to učinil, ale nyní, ó Hospodine, odejmi prosím, nepravost služebníka svého, neboť jsem velmi bláznivě učinil.

11. Když pak vstal David ráno, stalo se slovo Hospodinovo k Gádovi proroku, vidoucímu Davidovu, řkouci:

12. Jdi a rei Davidovi: Toto praví Hospodin: Trojit věci podávám vyvol sobě jednu z nich, kterouž bych učinil.

13. Protož přišel Gád k Davidovi, oznámil mu to, a řekl jemu: Chceš-li, aby přišel * na tebe hlad za sedm let v zemi tvé? Čili abys za tři měsíce utikal před nepřáteli svými, a oni aby tě honili? Čili aby za tři dni byl mor v zemi tvé? Pomysliž spěšně, a viz, jakou mám odpověď dáti tomu, kterýž mne pošle.

14. I řekl David k Gádovi: Úzkostmi sevřím jsem náramně; nečtať, prosím, upadne me v ruku raeli.

KNIHA KRÁLOVSKÁ PRVNÍ,

KTERÁŽ

VŮBEC TŘETÍ KRÁLOVSKA SLOVE.

KAPITOLA 1.

sešlost věku Davidova, 5. a uvedeni Salomouna v království.

Král pak David sstaral se a sešel věkem, a očekil jej šaty přivřívati, však nemohl se zahrívati. 2. I řekli jemu služebníci jeho: Necht' pohledaj pánu našemu králi děvečky panny, kteréž by byla při králi a opatrovala jej, a aby spata v lůno jeho, a zahrívala pana našeho krále.

3. A protož hledajice děvečky krásné ve všech končinách Izraelských, našel Abizag Sunamitskou, a přivedl ji k králi.

4. Kterážto děvečka byla velmi krásná. I opatrovala krále a přisluhovala jemu, ale král ji nepoznal.

5. Adoniáš pak syn Haggitý povzdíhoval se, říkaje: Jáť budu královaťi. I našel sobě vozů a jezdců, a paděsáte mužů, kteréž by běhali před ním.

6. A nikdy ho nezarmoutil otec jeho, aby řekl: Proč jsi to učinil? Nebo byl i on velmi krásné polistavy, kteréhož porodila * po Abi-solonovi.

7. I mluvil s Joábem synem Sarvie a Abiatarem knězem, kteříž napomáhali Adoniášovi.

8. Ale Sádoch kněz a Banaiáš syn Joiaštuv, též Nátan prorok a Simej i Rehi, a jiní přednější, kteréž měl David, nebyli s Adoniášem.

9. Tedy nabíl Adoniáš ovci a volů a krmného dobytka u kamene Zohetet, kterýž byl u studnice * Rogel, a pozval všech bratří svých synů královských, i všech mužů Jidských, služebníků králových.

10. Nátana však proroka a Banaiáš a jiných přednějších mužů, ani Salomouna bratra svého nepozval.

11. I mluvil Nátan k Betsabé matce Salomounově, řka: Neslyšela-his, že kraluje Adoniáš syn

Haggitý, a pán náš David nic neví o tom?

12. Protož nyní pod, prosím, a dámt' radu, kterouž vysvobodíš život svůj, i život syna svého Salomouna.

13. Jdiž, a vejda k králi Davidovi, řci jemu: Zdalž jsi ty, pane můj králi, nepřisáhl služebnici své, řka: Salomoun syn tvůj kralovati bude po mně, a onf seděti bude na stolici mé? Pročez tedy kraluje Adoniáš?

14. A aj, když ty ještě tam mluviti budeš s králem, přijduť za tebou a doplnim řeč tvou.

15. A tak vešla Betsabé k králi do pokoje. Král pak již byl velmi starý, a Abizag Sunamitská přisluhovala králi.

16. Tedy Betsabé naklonivši hlavu, poklonila se králi. Jižto * řekl král: Což chceš?

17. I odpověděla jemu: Pane můj, ty jsi přisáhl skrze Hospodina Boga svého služebnici své, řka: Salomoun syn tvůj kralovati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé.

18. A nyní, hle, Adoniáš kraluje, ty pak nyní, pane můj králi, nic nevíš o tom.

19. Nebo * nabiv volů a krmného dobytka a ovec množství, pozval všech synů královských, i Abiataru kněze a Joába hejtmana vojska, Salomouna pak služebníka svého nepozval.

20. Ješto ty, pane můj králi, ušl, že oči všeho Izraele na tebe jsou obráceny, abys jim oznámil, kdo by seděti měl na stolici pána mého krále po tobe.

21. Sic jinak bude to, když usne pán můj král s otcí svými, že já a syn můj Salomoun budeme * jako hříšníci.

22. A aj, když ještě ona mluvila s králem, přišel Nátan prorok.

23. I oznámil králi, řkouce: Aj, teď Nátan prorok. A tak vsel před krále, a poklonil se jemu tvář svou až k zemi.